உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மருதூரந்தாதி.

தலைமலைகண்டதேவர்

இயற்றியது.

இஃது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்த உரையுடன்

மேற்படியூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னப்பட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மூன்றாம் பதிப்பு.

மன்மத ௵ ஐப்பசி ௴

இதன்விலை அணா - ௪

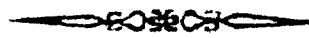
உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மருதூரந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

ஒருகொம் பிருபதம் மும்மதம் நால்வா யொரைந்துகரம்
பெருகுஞ் செவிசிறு குங்கண் புகர்முகம் பெற்றதந்தி
முருகன் றமைய னுமைமைந் தனைந்து முகன்மகன்மால்
மருகன் றுணைநம் மருதூரந் தாதி வருவிக்கவே.

இதனது பதப்பொருள் ஒரு கொம்பு - ஒருகோட்டினையும் — இரு பதம் - இரண்டு திருவடிகளையும் — மும்மதம் - மூன்று மதங்களையும் — நால் வாய் - தூங்குகின்ற வாயையும் — ஒரைந்து கரம் - ஐந்து கைகளையும் — பெருகும் செவி - பெருத்த காதுகளையும் — சிறுகும் கண் - சிறுத்த கண்களையும் — புகர் முகம் - புற்கென்ற நிறத்தையுடைய முகத்தையும் — பெற்ற தந்தி - பெற்ற யானையும் — முருகன் தமையன் - முருகக்கடவுளுக்குத் தமையனாரும் — உமை மைந்தன் - பார்ப்பதி தேவியாருக்குக் குமாரரும் — ஐந்து முகன் மகன் - ஐந்துமுகங்களையுடைய சிவபெருமானுக்குப் புத்திரரும் — மால் மருகன் - விட்டுணுவுக்கு மருமகனாருமாகிய விநாயகக்கடவுள் — நம் மருதூர் அந்தாதி வருவிக்கத் துணை - நம்முடைய மருதூரந்தாதியைச் செய்தற்குத் துணையாவார். என்றவாறு.

நூல்.

திருப்பங்கையத்தநம்மாதுக்களித்தவன்செந்துவர்வாய்த்
திருப்பங்கையத்தன்புகூர்மருதூரன்றிரையெழுந்த
திருப்பங்கையத்தன்வாகத்தஞன்முகன்றெம்முன்மழுத்
திருப்பங்கையத்தனிருப்பனென்னெஞ்சிற்றிருக்கறவே

(இ-ள்) திரு அத்தம் பங்கை நம் மாதுக்கு அளித்தவன் - அழகையுடைய பாதியாகிய பாகத்தை நம்முடைய உமாதேவியாருக்குக் கொடுத்தவரும்—செம் துவர் வாய்த் திருப் பங்கயத்து அன்பு கூர் மருதூரன் - செம்பவளம்போலும் வாயையுடைய இலக்குமி தாமரைமலரின்கண் அன்பு மிகுந்திருக்கப்பெற்ற மருதூரையுடையவரும்—திரை எழுந்து அதிர் அம் கயத்து உப்பு அன் ஆகத்தன் நான்முகன் - அலை எழுந்து ஒலிக்கின்ற நீரையுடைய ஆழமாகிய கடலைப் போன்ற சரீரத்தையுடைய விட்டுணுவுக்கும் பிரமனுக்கும்—தெவ் முன் மழுத் திருப்பு அம் கை அத்தன் - பகைவராயுள்ளார்க்கு எதிரே மழுப்படையைத் திருப்புகின்ற அழகிய கையையுடைய பிதாவுமாகிய சிவபெருமான்—என் நெஞ்சில் திருக்கு அற இருப்பன் - என் மனசின்கண்ணே குற்றம் நீங்கும்வண்ணம் எழுந்தருளியிருப்பர் எ-று. கயம்-ஆழம். உப்புக்கடல் அன்ன அன் என இடைக்குறைந்து நின்றது. (க)

திருக்கண்டநம்பும்மடியார்க்கொட்டாதசிவன்கரிய
திருக்கண்டனந்தமருதூரன்வெற்பிணிற்றிங்கள்செங்க
திருக்கண்டநந்திஞந்தாதவமுஞ்சிதைக்குமிந்தத்
திருக்கண்டநண்பண்ங்கேவந்தாலறத்தீர்ந்தவனே

(இ-ள்) நம்பும் அடியார்க்குத் திருக்கு அண்ட ஒட்டாத சிவன் - (தம்மை) விரும்பும் அடியவர்கட்குக் குற்றம் அணுக விடாத சிவபிரானும்—கரிய திருக் கண்டன் - கரிய அழகிய கழுத்தையுடையவரும்—நந்தம் மருதூரன் வெற்பி

ணில-நமமுண்டய மருதூரையுடையவருமாகிய கடவுளுடைய மலையினகணணே—திஙகள செஙகதிர உக்கு அணடம நந்தி னும-சநதிரனும சூரியனும உதிராநது அணடஙகள கெடி னும—நநதா தவமும சிதைககும இநதத திரு-கெடாதா ராகிய முனிவருடைய தவததையும கெடுககினற இநதபபெ ணணே—கணட நணபன அஙகே வநததால அறத தீாநத வன-கணட சிநேகன அஙகே வநதமையால மிகத தெளிந தவன. எ-று. [பாஙகன தலைவனை வியததல] (உ)

தவனனிலஙகமலமலராமயன்சந்திரனமா
தவனனிலஙகமலமொருகாலவெமமைததனமைகுனறு
தவனனிலஙகமலனவையாமவனசாரவொணணு
தவனனிலஙகமலனமருதூரனசரணமககே.

(இ-ள்.) தவனன-சூரியனும—இலம கமலமலா ஆம அயன-வீடு தாமரைமலராககபபெறற பிரமனும—சநதிரன-சநதிரனும—மாதவன-விடடுணுவும—நல நிலம-நனமை யாகிய பூமியும—கமலம்-நீரும—ஒருகால வெமமைத தனமை குனறுதவன-ஒருகாலததினும வெமமையாகிய குணம நீஙக கபபெறுதவனாகிய அககினியும—அனிலம-காறறும—கம அலன-ஆகாயமும் அலலாதவராயும—அவை ஆமவன அவைகளாவோராயும—சார ஒணணுத வனன-அடைய வொணணுத சுடுகாட்டையுடையவராயும—இலஙகு அமலன-விளஙகாநினற மலமுததராயும—மருதூரன-மருதூரையுடை யவராயுமுளள சிவபெருமான—நமககுச சரண-நமககுப புகலிடம எ-று. வனம-சுடுகாடு. (ந)

நமனததியானநஞசெனனககொதிததெமமைநாடிடுமு
னமனததியானநினபாறசெலலநலகுமுநநானகுகையா
னமனததியானனனததபததாககெனறுநலலவனே
நமனததியானஞசெய்வாமருதூருறைநாயகனே.

(இ - ள்) நமன் அத்தி ஆன நஞ்சு என்னக் கொதித்து எம்மை நாடிடு முன் - இயமன் கடலில் உண்டாகிய விடம் போலக் கோபித்து நம்மைத் தேடுமுன்னர்—நம் மனம் தியானம் நின்பால் செல்ல நல்கு - நமது மனசினுலே செய்யப்படும் தியானம் உம்மிடத்தே செல்லுமவண்ணம் அருள்செய்யும்,—முந்நான்கு கை ஆன மன் - பன்னிரண்டுதிருக்கரங்கள் (தமக்கு) உண்டாகப்பெற்ற தலைவராகிய முருகக்கடவுளுக்கும்—அத்தி ஆனனன் அத்த - யானையினது முகத்தையுடையவராகிய விநாயகக்கடவுளுக்கும் பிதாவே,—பத்தர்க்கு என்றும் நல்லவனே - அன்பர்கட்கு எந்நாளும் நல்லவரே,—நம - (உமக்கு) வணக்கம்,—நத்து யானம் செய் வார் மருதூர் உறை நாயகனே - சங்குகள் ஊர்தலைச் செய்கின்ற நீரையுடைய மருதூரின்கண் எழுந்தருளியிராநின்ற தலைவரே. எ-று. யானம் - ஊர்தல் வார் - நீர். (௪)

அகன்கத்தான் றத்தடிவீழ்ந்தலறவடியொன்றினு
யகன்கத்தான் றந்நாலைந்திணையடாத்தவன்றூ
யகன்கத்தானமதில்சூழ்மருதூரையடைபவரே
யகன்கத்தாநினைத்தைம்புலத்துன்பமறுப்பவரே.

(இ - ள்) அகல் நகம் தானத்து அடி வீழ்ந்து அலற - பரந்த (கைலாச) மலையாகிய இடத்தினது அடியின்கண் விழுந்து கதறுமவண்ணம்—அடி ஒன்றின் நாயகம் நகத்தான் அத்தம் நாலைந்தினை அடர்த்தவன் - ஒருபாதத்திலுள்ள பெருவிரனகத்தினுல் இருபதுகைகளையுடையவனுகிய இராவணனை வருத்தினவராகிய சிவபெருமானுடைய—தூய கனகத்தான மதில் சூழ் மருதூரை அடைபவரே - சுத்தமாகிய பொன்னினுலே மதில்கள் சூழப்பெற்ற மருதூரைச் சேர்பவரே—அகன் நகத் தாம் நினைத்து - (தம்) மனம் மலரும்வண்ணம் தாம் சிந்தித்து—ஐம்புலம் துன்பம் அறுப்பவர் - ஐம்புல

னகளாலாகிய துன்பங்களை ஒழிப்பவர் எ - று. சிவபெருமானு டைய மருதூரையெனக் கூட்டுக (ரு)

அறுகாலனஞ்செறிவாரமருதூரரையாழியின்பா
லறுகாலனஞ்சமர்கண்டரைத்தொண்டரையாள்பவரை
யறுகாலனஞ்சொரிவேள்வியினாலவணங்கன்பாகக்கரு
ளறுகாலனஞ்சவருகாலமுமோரலைவில்லையே.

(இ - ள்) அறுகால அனம் செறி வார் மருதூரரை-வண் டுகளும் அன்னங்களும் நெருங்குகின்ற நீரையுடைய மருதூ ரையுடையவரும்—ஆழியின்பால் அறுகாலன் நஞ்சு அமர் கண்டரை - கடலினிடத்துள்ள சேடனுடைய விடம் பொருந் திய கழுத்தினையுடையவரும்—தொண்டரை ஆள்பவரை - அடியார்களை ஆள்பவருமாகிய சிவபெருமானை—அறுகு ஆல அனம் சொரி வேள்வியினால வணங்கு அன்பாகக்கு - அறுகை யும் ஆலஞ்சமித்தையும் அன்னத்தையும் சொரிகின்ற யாகத் தினால் வணங்குகின்ற பத்தர்களுக்கு,—அருள் அறு காலன் அஞ்ச வரு காலமும் - கருணை அற்ற இயமன் அஞ்சும் வண் ணம் வருகின்ற காலத்தினும்,—ஓர் அலைவு இலலை - ஒரு துன்ப மும் இல்லை. எ - று. (சா)

அலையமபுயங்கமணிமுடியானகொன்றையந்தொடைய
லலையமபுயனமருதூர்வைகைநாட்டினிலாலவிறபை
யலையமபுயங்குமவினைபோயத்துயருமகலக்கைக்குவந்
தலையமபுயமலாப்பானொலைப்பானெனறறிவையரே.

(இ - ள்.) அலை அம புயங்கம் அணி முடியான - திரை யையுடைய கங்காசலத்தையும் பாம்பையும் அணிந்த முடி யையுடையவரும்—அம் கொன்றைத் தொடையல அலை அமபு யன - அழகிய கொன்றைமாலை அசைகின்ற அழகிய புயத்தை யுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—மருதூர் வைகை நாட்டினில - மருதூரைத் தன்னிடத்துடைய வைகைநதி

சூழ்ந்த நாட்டினகண்ணே—ஆலை வில பையல் ஐயமபு உயங்கும விணை போய - கருப்புவில்லையுடைய சிறுவனாகிய மன்மதன ஐந்துபாணங்களினால் (என்னை) வருத்துகின்ற தொழில நீங்கி—துயரும் அகலகைக்கு-துன்பமும ஒழிதற்பொருட்டு—அலை அமபுயம அலாப்பான என்று வநது தொலைப்பான - இவவிரவைத் தாமரைமலரை அலாத்துவோனாகிய சூரியன எப்பொழுது வநது போக்குவான,—அரிவையரே - பெண்களே. எ - று. நானகாமடியில் அலலையென்பது அலையென இடைக்குறைந்து நின்றது. [இரவினீட்டம]   (எ)

அரியரவிநதனபுகழ்மருதூருறையையனறுய்ய
வரியரவிநதமபுனைவோனசிலமபினதாமணித
ரரியரவிநதமதமாவிணையமராகுலததுக
கரியரவிநதமுயலூனறினறேகுமவதரிததே.

(இ - ள.) அரி அரவிநதன புகழ மருதூா உறை ஐயன - விட்டுணுவும பிரமனும புகழும மருதூரினகண எழுநதருளியிராநினற பிதாவும—துய்ய அரி அரவு இநது அம புனைவோன - சுத்தமாகிய அககினியையும பாமபையும சநதிரனையும கஙகா சலததையும அணிபவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—சிலம்பின அதா - மலையினிடததாகிய வழியினகணணே—மணிதா அரியா - மணிதாகள அரியாகள;—அ விநதம மதம மாவிணை அமரா - அநத விநதமலைபோலும மததையுடைய யானைகள தநதொழிலின அடஙகாவாம,—குலததுககு அரியா - குலததினகணணே (நாம) மேலோா;—அவதரிதது அவிநத முயல ஊன தினறு ஏகும - (நீஙகள இஙகே) தஙகி வெநத முயலிறைசசியை உணடு (நாளைப்) போஙகள. எ - று. [விருநது விலககல.]   (அ)

அவதரிககுமபுகழ்மாமருதூரனெனனையமபுலனு
யவதரிககுமபகைசெறறுளரனவெறபினுரழலவா

யவதரிக்குமபசுநதேனுநதருஞசொலமுதொழுகி
யவதரிககுமபொறுககபபடைததானகமலாலயனே.

(இ - ள) அவதரிககும புகழ் மா மருதூரன - தங்குகினற கீரததியையுடைய பெரிய மருதூரையுடையவரும— என ஐமபுலன ஆய் அவதரிக்கும் பகை செறறு ஆள அரன - எனனுடைய ஐமபுலனகளாயப் பிறக்கும பகையைக கெடுதது ஆணடருளும அரனெனனுந திருநாமததையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—வெறபின ஆா அழல வாய அதா - மலையினகணணே நிறைந்த அக்கினியைத தனனிடததுடைததாகிய வழியை,—இககும பசுநதேனும தருமசொல அமுது ஒழுகிய அதரிககும - கருபபஞசாறறையும பசுநதேனையும போலும சொலலாகிய அமுதம ஒழுகபபெறற அதரததையுடையவளாகிய பெணணுககும,—பொறுககப படைததான கமலாலயன - பொறுககும்படி படைததனன பிரமன. எ - று. [பின சென்ற செவிலி இரஙகல.] (சு)

ஆலையனஙகனெயயாமனெஞசேநமமையனபாசிநதை
யாலயனஙகமஙகத்தணிவோனரனாரமளி
யாலயனஙகமவருநதியுநதேடறகரியவனகை
யாலயனஙகஙகொணடோனமருதூரனடிவணஙகே.

(இ - ள.) நெஞசே - மனமே,—ஆலை அனஙகன நமமை எயயாமல - கருபபுவிலலையுடைய மனமதன எமமை எயயாவணணம,—அனபா சிநதை ஆலயன - பததாகளுடைய இருதயமாகிய திருககோயிலையுடையவரும—அஙகம அஙகதது அணிவோன - எலுமபைத திருமேனியிலே தரிபபவரும— அரன - அரனெனனுந திருநாமததையுடையவரும—ஆா அமளி ஆல ஐயன அஙகம வருந்தியும தேடறகு அரியவன் - தஙகிய சயனம ஆலிலையாகக் கொணட விட்டுணு சரீரம் வருததமுற்றும் தேடிக காணடற்கு அரியவரும—கையால அயன

அம கம கொணடோன - திருக்கரததிஞலே பிரமனுடைய அழகிய தலையை அறுததுககொணடவரும—மருதூரன அடி வணஙகு - மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை நீ வணஙகுவாயாக எ - று. எயயாவணணம சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை நீ வணஙகுவாயாகவெனக் கூடடுக. (கo)

வணஙகரியாரதமககனபற்றவரனறுவன்ருெணடாககா
வணஙகரியாரமுனபுகாட்டவலலாரகையுமவாயுஞ்செயய
வணஙகரியாரயனகாணபரியாரமருதூரரைஙகை
வணஙகரியாரதநதையாரெநதையாரெமமனததவரே.

(இ - ள) வணஙகு அரியாரதமக்கு அனபு அற்றவா (தம்மை) வணங்குதல அரியராயிஞருககு அனபு இலலாதவரும்—அனறு வனருெணடாககு ஆவணம கரியார முனபு காட்ட வலலார - அககாலததிலே சுநதரமூாததிநாயஞருககு அடிமையோலையைச சாக்ஷிகளெதிரே காட்ட வலலவரும— கையும வாயும் செயய வணம கரியார அயன காணபு அரி யார - கையும வாயும சிவநதவராய (உடமபு) நிறம கரியவரா யுளள விட்டுணுவும பிரமனும காணடறகு அரியவரும்—மரு தூரா - மருதூரையுடையவரும—ஐங்கை வள நம கரியார தநதையார - ஐநது திருககரஙகளையும கொடையையுமுடைய நம்முடைய யானைமுகக்கடவுளுக்குப் பிதாவும—எந்தையார - எமக்குப் பிதாவுமாகிய சிவபெருமான—எமமனததவா - நம திருதயததினகணுள்ளவா. எ - று. (கக)

மனமாறுகைககெமமைவநதாளுநாதனவரமபெறவா
மனமாறுகைககுநதிருவாயிறகோபுரமாமருதூா [ததா
மனமாறுகைககொணடடிக்கினேருன கொனறைமாமலா
மனமாறுகைக்குஞசடையானெனவினைமாறுமனறே.

(இ - ள.) மனம ஆறுகைககு வநது எம்மை ஆளும நாதன - (நமது) நெஞசம ஆறுதறபொருட்டு வந்து நமமை ஆணடருளும தலைவா--வரம பெற வாமனம மால துகைககும திருவாயில கோபுரம மா மருதூா மண - வரததைப பெறுதற குக குறளுருககொணட விட்டுணு சஞசரிககினற திருவாயிலை யுடைய கோபுரததையுடைய பெரிய மருதூருககு அரசா— அம மாறு கைக கொணடு அடிகக நினறோன - அழகிய பிர மபைக கையிறகொணடு (பாணடியன) அடிகக நினறவா— மா கொனறை மலாத தாமன -பெரிய கொனறைபபூவினுலே தொடுககபபடட மாலையையுடையவா—அம ஆறு உகைககும சடையான என - சலததையுடைய நதி ஓடாநினற சடையை யுடையவா என்று சொலல,—அனறே வினை மாறும - அப பொழுதே வினைகள நீஙகிவிடும. எ - று. (க௨)

மாறுமதிககமறலியைசசெற்றவனவஞசமெனறு
மாறுமதிககபடாககொளிப்பானரனவணணவளை
மாறுமதிககமறுகூடுசெனறவனமாமருதூா
மாறுமதிககநநதோமுநதுமாயினவலவநனறே.

(இ - ள) மாறு மதிகக மறலியைச செறறவன - விரோ தமாகத தருககுற இயமனைக கொனறவரும—வஞசம என றும மாறு மதிக கபடாககு ஒளிபபான - வஞசகம எநநாளும நீஙகாத புததியையுடைய கபடாகளுககு ஒளிபபவரும— அரன் - அரனெனனும திருநாமததையுடையவரும—வண ணம வளை மாறு மதிகக மறுகு ஊடு செனறவன - பலநிறஙக ளையுடைய வளையலகளை விறறுககொணடு(கணடவா)மதிககும வணணம(மதுரை)வீதியினிடததே திரிநதவருமாகிய சிவபெ ருமானுடைய—மா மருதூா - பெரிய மருதூரினகணணே— மால தாமதிகக நம் தோ முநதுமாயின - மேகமதாழகக நமது தோ முறபடடுச செல்லுமாயின,—வலவ நனறு - தோ பபாகனே, நலலது. எ - று. [தலைவன பாகனெடு சொலலல]

வலவமபடமழுவேநதியவேநதவரிததசிததிர
வலவமபடவளருநதனபாரமலைமகளகா
வலவமப்டாபொழிலசூழமருதூரமதனவிரக
வலவமபடவருமபோதெனனையாளவரவலலையே.

(இ - ள்.) வலவம பட மழு ஏநதிய வேநத - (பகைவரு டைய)வலிமை அழியும பொருட்டு மழுபபடையைத தாஙகிய இறைவரே,—வரிதத சிததிரம வல அவம பட வளரும தன பாரம மலைமகள காவல - எழுதபபடட அழகையுடைய சூதா டுகருவி குறறதது டபடுமவணணம வளராநினற தனபாரஙக ளையுடைய பாாபபதிதேவியாருககு நாயகரே,—வமபு அடா பொழில சூழ மருதூர - மணம நெருஙகிய சோலை சூழநத மருதூரையுடையவரே,—மதன விரகம வலம அமபு அட வருமபோது - மனமதனுடைய காமநோயை விளைககும வெற றியையுடைய பாணஙகள கொலல வருமபொழுது—எனனை ஆள வல்லை வர - எனனை ஆணடருளுதறகு விரைவிலே வரு வீராக. எ - று. முதலடியில வலலவம வலவமென இடைககு றைநது நினறது. வரவெனபது அகரவீறறு வியஙகோண முறறு. [பிரிவாறறா நாயகி கூறறல.] (கச)

வலையலைவாாமுலைபூஙகுழலாககொணடமஙகைபஙகா
வலையலைவாாவிடவலலவனேமருதூரவெனக
வலையலைவாாமனநினபாறபுரிநதனனமாயனுசெயய
வலையலைவாரையனேசெயயபாதமலாதரவே.

(இ - ள) வலை அலை வாா முலை பூம குழல ஆக கொணட மஙகை பஙகா - சூதாடுகருவியையும இருளையும கசசையணி நத தனமும பூவை முடிதத கூநதலுமாககக கொணட உமா தேவியாரைப பாகததிலுடையவரே,—வலை அலை வாா விட வலலவனே - வலையைத திரையினுடைய கடலினகண விடு தற்கு வலலவரே,—மருதூர - மருதூரையுடையவரே,—என

கவலை அலைவு ஆர் மனம் நின்பால் புரிந்தனன் - என்னுடைய கவலையும் துன்பமும் நிறைந்த நெஞ்சத்தை உம்மிடத்தே ஆக்கினேன்,—மாயம் செய்ய வலை அலை - மாயத்தைச் செய்தற்கு வல்லீரல்லீர்,—வார் ஐயனே - நேர்மையையுடைய பிதாவே,—செய்ய பாதம் மலர் தர - சிவந்த திருவடித்தாமரை மலர்களைத் தருவீராக. எ - று முதலடியில் வலலை அலலை என்பனவும் நான்காமடியில் வல்லை அல்லை என்பனவும் இடைக்குறைந்து நின்றன. (கரு)

மலரம்பையாரஞ்சொரியாலைவிறகொண்டுமாரனெய்யா
மலரம்பையாரஞ்சும்வஞ்சிக்கருள்கிலாமாலையைய
மலரம்பையாரஞ்செறியாகாபார்த்தற்குவாய்த்தவெற்றி
மலரம்பையாரஞ்சடையாமருதவனத்தவரே

(இ - ள்) மலர் அம்பை ஆரம் சொரி ஆலை விறகொண்டு மாரன் எய்யாமல் - புட்பபாணங்களை முத்திலைச் சொரிகின்ற கருப்புவில்லைக்கொண்டு மன்மதன் எய்யாவண்ணம்— அம்மையார் அஞ்சும் வஞ்சிக்கு மாலை அருள்கிலா - தெய்வப்பெண்கள் அஞ்சுகின்ற பெண்ணுக்கு மாலையைக் கொடுக்கின்றிலர்,—அமலர் - மலமுற்றதரும்—அம் பை ஆரம் செறி ஆகர் - அழகிய படத்தையுடைய(பாம்பாகிய) ஆபரணம் நெருங்கிய திருமேனியையுடையவரும்—பார்த்தற்கு வாய்த்த வெற்றி மலர் - அருச்சுனனுக்குப் பொருந்திய வெற்றியையுடைய மல்லரும்—அம் பை ஆர் அம் சடையார் - கங்காசலத்தை நிறைத்த அழகிய சடையையுடையவரும்—மருதவனத்தவர் - மருதவனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவருமாகிய சிவபெருமான் எ - று. நான்காமடியில் மல்லர் மலர் என இடைக்குறைந்து நின்றது (கசா)

வனத்தவனம்பன்மலாக்கஞ்சத்தாமருதூரன்செய்ய
வனத்தவனம்பனிருகரத்தானத்தன்மாயமெய்வேம

வனத்தவனம்பனகப்பணியானசதுராமாமறைய
வனத்தவனம்பனெனச்சொலப்போமும்மலங்களுமே

(இ - ள்) வனத்த அனம் பல மலர்க்களுச்சத்து ஆர் மரு தூரன் - நீரினிடத்தனவாகிய அன்னங்கள் பலதாமரைப்பூக்க ளின்மீது தங்கும் மருதூரையுடையவரும்—செய்ய வனத்த வன - செய்ய நிறத்தையுடையவரும்—நம் பன்னிருகரத் தான் அத்தன் - நம்முடைய பன்னிரண்டுதிருக்கரங்களையு டைய முருகக்கடவுளுக்குப் பிதாவும்—மாயம் மெய் வேம் வனத்தவன் - மாயமாகிய சரீரம் வேகின்ற சுடுகாட்டையுடை யவரும்—அம் பனகம் பணியான் - அழகிய சருப்பாபரணத் தையுடையவரும்—மா சதுர் மறையவன் நத்தவன் நம்பன் - பெரிய நான்குவேதங்களையுடைய பிரமனுக்கும் சங்கையு டைய விட்டுணுவுக்கும் கடவுளுமாகிய சிவபெருமான்—என்ச் சொல - என்று சொல்ல,—மும்மலங்களும் போம் - மூன்று மலங்களும் நீங்கிவிடும். எ - று. (கஎ)

மலங்குவளைக்குநடுவேதுயிலும்வயலிற்செங்க
மலங்குவளைக்குண்மலர்மருதூரநின்மாலைபெறு
மலங்குவளைக்குங்கடலோசைகேட்டுவருந்திநெஞ்ச
மலங்குவளைக்குங்குமப்புயத்தாண்முகக்கண்மைக்கண்டனே

(இ - ள்.) மலங்கு வளைக்கு நடுவே துயிலும் வயலில் - மலங்குமீன் சங்குகளுக்கு நடுவே கண்வளராநின்ற வயல்க ளினிடத்தே—செங்கமலம் குவளைக்குள் மலர் மருதூர - செந் தாமரைகள் குவளைகளுக்கிடையே மலர்கின்ற மருதூரையு டையவரே,—நின் மாலை பெறும் அலம் - உம்முடைய மாலையைப் பெறாது—அம் குவளைக்கும் கடல் ஓசை கேட்டு வருந்தி நெஞ்சம் மலங்கு உவளை - அழகிய பூமியைச் சுற்றுநின்ற கட லினது ஒலியைக் கேட்டு வருத்தமுற்று மனம் கலங்குகின்ற உந்தப் பெண்ணை—குங்குமம் புயத்து ஆள் - குங்குமத்தை

யணிந்த (உமமுடைய) புயஙகளினுலே ஆணடருளும,—முக்கண மைக்கணடனே - மூனறுகண்களையும கரிய கழுததை யுமுடையவரே. எ - று. [பாஙகி கூறல.] (கஅ)

கணடஙகளிககுமபடிநஞசமுதுணடகாரணவ
கணடஙகளிககுமுழுதுஙகணடாயநினறகாமருதூரக
கணடஙகளிககுமகிழடியாரககவாகாதலனபு
கணடஙகளிககுஙகருணைதநதெனறனைககாபபதுவே.

(இ - ள.) கணடம களிக்குமபடி நஞசு அமுது உணட காரண - கழுததுச செருககுறுமபடி விடததை அமிரதமாக உணடருளிய காரணரே,—இக குமுழுதும அகணடஙகள கணடாய - இபபூமிமுழுதையும (மறறவைகள) எலலாவறறையும படைததவரே,—கா நினற மருதூர - சோலைகள நிலைபெறற மருதூரினிடததே—கண தஙகு அளிகளு மகிழ அடியாரககு - (உமமுடைய) கணகளிலே பொருநதிய கருணைககு மகிழாநினற தொணடாகளுககு—அவா காதல அனபு கணடு - அவாகளுடைய விருபபமாகிய அனபைக கணடு—அஙகு அளிககும கருணை தநது எனைக காபபது என று, அஙகே கொடுககினற திருவருளை (எனககுந) தநது என்னைக காபபது எநநாள! எ - று. (கக)

காபபரவபபணியாகககொள்வாமாககமலாலயஙகொள
காபபரவுமபணினுனீககிததேனைககவாமருதூா
காபபரவபபணியானிறகுமவஞசககனெனஞசுரு
காபபரவபபணியெனனையுமாளவாகனறகணணரே.

(இ - ள.) காப்பு அரவம பணியாக கொளவா - கஙகணம சருபபாபரணமாகக கொளளுவா,—மா கமலம ஆலயம கொள காப்பு அரவம பணினுல நீககித தேனைக கவா மருதூா காபபா - வணடுகள தாமரைமலராகிய வீடு கொணட

(இதழாகிய) கதவை ஓசையையுடைய பணியினாலே நீக்கித் தேனைக் கவர்கின்ற மருதூரைக் காத்தருளுவார்,—அவம் பணி யால நிறக்கும் வஞ்சகம் கல் நெஞ்சு உருகாப் பரவப் பணி - வீணாகிய தொழிலினாலே நிலைபெற்ற வஞ்சகத்தையுடைய கல்லைப்போலும் மனம் உருகித் துதிக்கும்வண்ணம் செய்து— என்னையும் ஆள்வார் - என்னையும் ஆண்டருளுவார்—கனல் கண்ணார் - அக்கினிக்கண்ணையுடையவராகிய சிவபெருமான் எ - று. (உ0)

கனகத்தமரவென்சென்னியின்வண்டினகணங்கள்செங்கோ
கனகத்தமரும்புன்னமருதூரன்கரியகண்டன்
கனகத்தமருக்கையானரக்கனைக்காதியதுங்க
கனகத்தமரவிந்தப்பதம்வைப்பதெக்காலத்திலே.

(இ - ள்.) கனம் கத்து அமர் - மிகுதியாகிய (சமயக்) கத்துக்கள் அடங்கும்வண்ணம்,—என் சென்னியின் - என்சிரசின்மீது,—வண்டின் கணங்கள் செம் கோகனகத்து அமரும் புனல் மருதூரன் - வண்டினுடைய கூட்டங்கள் செந்தாமரை மலரின்கண் இருக்கும் நீரையுடைய மருதூரையுடையவரும்—கரிய கண்டன் - கரிய கழுத்தையுடையவரும்—கனகம் தமருகம் கையான் - பொன்னிறத்தையுடைய உடுக்கை யேந்திய கையையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்—அரக்கனைக் காதிய துங்கம் நகத்து அம் அரவிந்தம் பதம் - இராக்கதனாகிய இராவணனை நெரித்த பெரிய நகத்தையுடைய அழகிய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடியை—வைப்பது எக்காலத்தில - வைத்தருள்வது எக்காலத்தில எ - று. சமயக்கத்துக்கள் அடங்கும் வண்ணம் திருவடியை என்சிரசின்மீது வைத்தருள்வது எக்காலத்திலெனக் கூட்டுக. (உக)

காலம்பரம்பையங்காசினியங்கிலங்கும்மந்த
காலம்பரம்பையங்காயந்தெனையாள்கைக்குக் கட்கழுநீக

காலமபரமபையங்காடடுககுப்பாயககருதிமள்ளா
காலமபரமபையஙகூாமருதூாமுககடபரனே

(இ - ள) கால அம்பரம பயம காசினி அஙகி கலஙகும அநத காலம - காறறும ஆகாயமும நீரும பூமியும அக்கினியும கலஙகாநினற முடிவுகாலததினகண—பயம காயநது எனனை ஆளகைககுப பரம - அசசததை ஒழிதது எனனை ஆளுதறபொருடடு (உமககே) பாரம,—கள கழுநீாக கால அமபு - தேனைபபொருநதிய செஙகழுநீரையுடைய வாயககா லினுளள நீா—அரமபை அம காடடுககுப பாயக கருதி - வாழைசசோலைககுப பாய நினைநது—மளளா கால அம பர மபை அஙகு ஊா மருதூா - பளளாகள தஙகள காலினாலே அழகிய பரமபுகளை அவவாயககாலிலே செலுததுகினற மருதூரையுடையவரே,—முககண பரனே - மூனறுகணகளையுடைய மேலானவரே. எ - று பரமபு கழனி திருததும பலகை. (உஉ)

பரமாகவநதமறபபூதஞசூழபடையாயதளம
பரமாகவநதமதிசசடையாயவையமபாவகனம
பரமாகவநதமருததாகுவாயவினைபறறறநின
பரமாகவநதவெனைமருதூாகணபாாததருளே.

(இ - ள) பரமா - மேலானவரே,—கவநதம மறம பூதம சூழ படையாய - குறைததலைபபேயகளையும வலியையுடைய பூதஙகளையும சூழநத சேனையாகவுடையவரே,—அதள அம பர - தோலாகிய வஸதிரததையுடையவரே,—மாகம அநதம மதிச சடையாய - ஆகாயததில வருகினற அழகிய சநதிரனை யணிநத சடையையுடையவரே,—வையம பாவகன அமபரம மா கவநதம மருதது ஆகுவாய - பூமியும அககினியும ஆகாயமும பெரிய நீரும வாயுவும ஆகுமவரே,—வினை பறறு அற நின பரம ஆக வநத எனை - (எனனுடைய) வினைகள சாாதல

ஒழியுமபொருட்டு உமமுடைய பாரமாக வந்த எனனை—மருதூர கண பாாததருள - மருதூரையுடையவரே கணபாாத தருளும. எ - று. (௨௬)

அருளததனைநமபிறபபேழுநீககுமடிக்கமல
மருளததனைநமக்கணணியனுககுவனுட்படடதொண
டருளததனைமருதூரனையனபரவததையிலவந
தருளததனைமனமேயொழியாமனமமையனெனறே.

(இ - ள.) அததனை நம பிறபபு ஏழும நீககும அடிக கமலம அருள - அவவளவினவாகிய நமமுடைய எழுவகைபபிறபபையும போககுகினற திருவடிததாமரைமலரை (நமககுத) தருமபொருட்டு—தனை நமககு அணணியன ஆககுவன - தமமை நமககுச சமீபிததவராககுவா,—ஆடபடட தொணடா உளததனை - அடிமைபபடட அடியாருடைய இருதயததுளளவரும—மருதூரனை - மருதூரையுடையவரும—அனபா அவததையில வநது அருள அததனை - பததாகளுடைய அவததையினகண வநது (அவாகளைக) காககும பிதாவுமாகிய சிவபெருமானை—மனமே ஒழியாமல நம ஐயன எனறே அருள - நெஞசே இடையறாது நஙகடவுளெனறே (நீ) சொலவாயாக. எ - று.* சொலவாயாயின, தமமை நமககுச சமீபிததவராககுவா எனக கூடடுக. [பூடடுவிறபொருளகோள]

ஐயமபலருநதரசசெனறிரநதவனுதவனு
ரையமபலருமபொடிபடசசெறறவரனமருதூ
ரையமபலருஞசடையானருளிலையேலநஙக
ளையமபலருஙகனஞசோகுழலிககருமபகையே.

(இ - ள) ஐயம பலரும தரச செனறு இரந்தவன் - பிக்ஷையைப பலரும இடப போய யாசிததவரும—ஆதவனுரை அம் பல அருமபொடி படச செறற அரன - சூரியனை அழகிய பறகள அரிய துகளபடும்வணணம கோபிதத அர

னென்னுந் திருநாமத்தையுடையவரும—மருதூர் ஐ - மருதூரையுடைய கடவுளும—அம்பு அலரும் சடையான் அருள இலையேல-கங்கைநீர் விரிந்த சடையையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய கருணை இலலையாயின,—அநங்கன் ஐயம்பு அலரும - மன்மதனுடைய ஐந்துபுஷ்பபாணங்களும—கனம சேர் குழலிககு அரும பகை - மேகத்தைப்போலும கூந்தலையுடைய தலைமகளுக்குப் பெரும்பகை எ - று. [பாங்கிகூறல]()

அரும்பரவைக்கடுக்கண்டாவன்றொண்டரையாள்கையிலை
யரும்பரவைக்குறவாக்குந்திருவருளார்மருதூ
ரரும்பரவைக்கண்டரையரைவைப்பவரன்றுஞ்ச
மரும்பரவைக்கஞ்சன்வஞ்சமென்றட்டவறகப்புறமே

(இ - ள்) அரும பரவைக் கடுக் கண்டர்-பெருமையுடைய கடலினெழுந்த நஞ்சையடக்கிய கழுத்தையுடையவரும—வன்றொண்டரை ஆள் கையில அயரும பரவைக்கு உறவு ஆக்கும் திரு அருளார் - சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை அடிமைக்கொண்டமையால (அவரை ஊடலினாலே) தளர்ந்தின்ற பரவையாரோடும உறவுசெய்தருளிய திருவருளையுடையவரும—மருதூரர் - மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமான—அண்டரையரை - (தம்மைச்)சார்ந்தபூவுலகத்தாரை—உம்பர் அவைக்கு வைப்பவர் அன்று - தேவர்களுடைய கூட்டத்தினகண் வைப்பவரலலர்,—நஞ்சம அரும்பு அரவைக் கஞ்சன் வஞ்சம என்று அட்டவற்கு அப்புறம - விடந்தோன்றுகின்ற பாம்பைக் கஞ்சனுடைய வஞ்சகமென்று கொன்றவராகிய விட்டுணுவினுடைய பதத்துக்கு மேலாகிய பதத்தின்கண் (வைப்பவர்) எ - று. (உகூ)

அப்புக்கரக்குஞ்சடைமருதூரரொன்னூரமணமே
லப்புககரக்குமணியணிவோர்வெறபினணணலெய்த

வப்புக்கரகருஞ்சரஙகண்டிவவாறிஙகதரததின
யப்புககரகருஙகறுகருஙகொடிநினறதாவிகொணடே.

(இ - ள) அப்புக் கரகரும சடை மருதூரா - கஙகை நீரை அடக்கிய சடையையுடைய மருதூரினரும—ஒனறுரை மணமேல அபபு உககா - பகைவாகளாகிய அசுராகளைப பூமியினமேலே மோதிய அககினியையுடையவரும—அகரு மணி அணிவோா வெறபின - எலுமபுமணியைத தரிபபவருமாகிய சிவபெருமானுடைய மலையினகணணே—அணணல எயத அபபுக கரம குஞசரம கணடு - தலைமகன விடுதத அமபைப புழைககையையுடைய யானையினிடததே கணடு—அதரததின நயபபுகரு அரகரும கறுககும கொடி - அதரததினது அழுககு அரகரும் கறுககினற கொடிபோலுந தலைமகள— இவவாறு இஙகு ஆவி கொணடு நினறது - இஙஙனம இஙகே பிராணனைககொணடு நினறனள எ - று உககா எனபதறகு இடபததையுடையவரெனப பொருளகூறினு மமையும உககம - அககினி, இடபம மூனறுமடியில அமபு அபபு என வலிததலவிகாரம பெறறு நினறது. [பின சென்ற செவிலி இரஙகல] (உஎ)

ஆவிககனஙகளஙகாரவணடணிதநதமாமருதூ
ராவிககனஙகளநதொண்டாககடாமைசசெனறுணடருளை
யாவிககனஙகளஙகாடடமெயவோகருமவதைதயிலவந
தாவிககனஙகளருததுமுனறுணடருளஞசலெனறே

(இ - ள) ஆவிககு அனம கள அஙகு ஆா வணடு அணி தநது அமா மருதூரா - வாவிகளுககு அனனஙகளும தேனை அஙகே உணணும வணடுகளும அழகு செயது கொணடு இருககினற மருதூரையுடையவரே,—விககனஙகள அம தொண டாககு அடாமைச சென்று ஆணடருள ஐயா-இடையூறுகள அழகிய அடியாாகளுககு அணுகாவணணம போய ஆணடரு

ளும ஐயரே,—விக்கல நம களம காட்ட - விக்கலை நமமுடைய கழுத்தத தோற்றுவிக்க—மெய வோககும அவதநதையில - சரீரம வோககினற அவததையினகண—ஆவிககு அனஙகள அருந்துமுன - பிராணனுககுச சோறுகளை ஊட்டுமுன—வந்து அஞசல என்று ஆண்டருள - எழுநதருளிவந்து அஞசாதொழியென்று ஆண்டருளும. எ - று. (உஅ)

அஞசககரததைநினைவோாககுநாசசெவியஙகமெனறுண்
டஞசக்கரததையணைவேற்கணைாவசமாகவொட்டா
ரஞசககரததையரிககளிததாாமருதூரரஙகி
யஞசககரததையறுததாரெனபாாககிலலையசசஙகளே.

(இ - ள) அஞசு அக்கரததை நினைவோாககு - பஞசாக்ஷரததைச சிநதிப்பவாகளுககு—நாச செவி அஙகம மெல துணடம சககு - நாக்கும காதும உடம்பும மெனமையாகிய மூக்கும கணணும—அரததை அனன வேல கணணா வசம ஆக ஒடடாா - அரததைப புணணததவேலபோலும கணகளையுடைய பெணகளது வயததினவாாகவிடாதவா—அம சககரத்தை அரிக்கு அளிததாா - அழகிய சககராயுததததை விடடுணுவுககுக கொடுததவா—மருதூரா - மருதூரையுடையவா—அஙகி அஞசக கரததை அறுததாா எனபாாககு - அககினி அஞசுமவணணம கைகளைச சேதிததவா என்று துதிபபவாகளுககு—அசசஙகள இலலை - பயஙகள இலலை. எ - று (உசு)

அசசஙகரிககுறயானறுயாாநீஙகவொரணணலெயத
வசசஙகரிககுமரிதுகணடோமதனஙகமெரி
யசசஙகரிககுமரனுழவோாபறியானமுததமீ
னசசஙகரிககுமவயனமருதூரனணிவரைககே.

(இ - ள.) கரிககு அசசம உற - யானைககுப பயம பொருநதவும—யான துயா நீஙக - நான துனபததினினறும நீஙகவும—ஓரணணல எயத அசசு - ஒபபிலலாத தலைமகன எயத

அசசு—அஙகு அரிக்கும் அரிது கண்டா - அங்கே விட்டுணு வுககும அரியது கணடா;—மதன அஙகம எரியச் சஙகரிககும அரன - மனமதனுடைய சரீரம எரியுமவணணம கொனறரு ளிய அரனெனனுங திருநாமத்தையுடையவரும—உழவோா பறியால் முததம மீன அசசஙகு அரிககும வயல மருதூரன - உழவாகள பறியிஞலே முததுக்களேயும மீனகளேயும அநதச சஙகுகளேயும் அரிக்கினற வயலகளிஞலே சூழபபட்ட மருதூ ரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—அணி வரைக்கு - அழகிய மலேயினகணணே. எ - று [மணம விலககு.]()

வரையரமபாயகதிாவைவேலமுருகாவழுவைமுக
வரையரடியாசிலேககஞசப்புனமருதூராவெளளி
வரையரமபாய்சடையாரிசையேழுமவரவமைதத
வரையரம்பாய்வரக்கண்டோாமலரடிவநதிபபனே.

(இ-ள.) வரை அரம் பாய் கதிா வை வேல முருகா-வரை யபபட்ட அரததிஞல அராவபபட்ட ஒளியையுடைய கூா மையாகிய வேலாயுததததையுடைய முருககடவுளுககும— வழுவை முகவா ஐயா - யானேயினது முகததையுடையவ ராகிய விநாயகக்கடவுளுககும பிதாவும—அம பசு இலேக் கஞசம புனல மருதூரா - அழகிய பசிய இலேகளேயுடைய தாமரையையுடைய நீரிஞலே சூழபபட்ட மருதூரையுடைய வரும—வெளளி வரையா - வெளளிமலேயையுடையவரும— அம பாய சடையாா - கஙகைநீா பாயகினற சடையையுடை யவரும--இசை ஏழும் வர அமைதத வரையா அமபு ஆய்வரக் கண்டோா - ஏழிசைகளேயும வருமபடி அமைதத வேயஙகுழ லேயுடையவராகிய விட்டுணு பாணமாய் வரசசெயதவருமா கிய சிவபெருமானுடைய—மலா அடி வநதிபபன் - செநதா மரைமலாபோலும திருவடிகளே (யான) வழிபடுவேன. எ - று.

வநதியஙகாமலேகுட்டஙகளேபிததமவாதஙடமேல
வநதியஙகாமலேயானனநாதனேவானறனேச்செவ

வந்தியங்காமலைமாமருதூரனைவாழ்த்திநெஞ்சே
வந்தியங்காமலைகுமெபிரானைவரதனையே.

(இ - ள்.) அம் வந்தி காமலை குட்டங்கள் ஐ பித்தம் வாதம் நம்மேல வந்து இயங்காமல - நீரிழிவும் காமாலையும் வெண்குட்டம் கருங்குட்டங்களும் சிலேட்டுமமும் பித்தமும் வாதமும் நம்மேல வந்து தங்காவண்ணம்,—ஐயானனம் நாதனை - ஐந்துமுகங்களையுடைய தலைவரும்—வான் தனைச் செவ்வந்தி அம் கா மலை மா மருதூரனை - ஆகாயத்தைச் செவ்வந்தியையுடைய அழகிய சோலைகள் பொருகின்ற பெரிய மருதூரையுடையவரும்—அங்கு அலை ஆம் குமெ பிரானை - அங்கே திரையையுடைய கங்கைநீரைத் தரித்த கடவுளும்—வரதனை - வரத்தைக்கொடுப்பவருமாகிய சிவபெருமானை—நெஞ்சே வாழ்த்தி வந்தி - மனமே துதித்து வழிபடுவாயாக. எ - று (௯௨)

வரம்பலவாயனபாக்கீவாய்க்கனம்வருங்கதிர
வரம்பலவாயவிட்டகலச்செற்றுயத்வாமாதாகறபின
வரம்பலவாயவிட்வேடங்கொண்டாயமருதூரபொன்னணி
வரம்பலவாயமதண்டதெனமேலன்புவைத்தருளே

(இ - ள்) பல வரம் ஆய அன்பாக்கு ஈவாய - பலவரங்களை (உம்மை) ஆராயந்தறியும் பத்தாகளுக்குக் கொடுப்பவரே,—ககனம் வரும் கதிரவா அம் பல அ வாய விட்டு அகலச் செற்றுய் - ஆகாயத்தினகண் வருகின்ற ஆதித்தருடைய அழகிய பறகள அவவாயை விட்டு நீங்கும்வண்ணம் உதிர்த்தவரே,—தவா மாதா கறபின வரமபு அல ஆய் விட வேடம் கொண்டாய - முனிவாகளுடைய பன்னியாகளது கறபினது எல்லை அல்லனவாயவிடும்வண்ணம் (பிக்ஷாடன) வேடங் கொண்டவரே,—மருதூர - மருதூரையுடையவரே,—நிவா பொன்னம்பலவா - உயாந்த கனகசபையையுடையவரே,—

யமன் தண்டத்து எனமேல அனபு வைததருள - இயமனு டைய தணடததின்கண எலமேல் அனபுவைததருளும. எ-று.

வையமபரவமருதூருறையுமவரதாசெநதீ
வையமபரவமதிததாககரியவாவாயததவது
வையமபரவமகட்சூட்டுவோாகழலவாழததியனபு
வையமபரவமுடியாாநெஞசேநல்வரநதரவே.

(இ - ள்.) வையம பரவ மருதூா உறையும வரதா - பூமி யின்கணுள்ளாா துதிககுமபடி மருதூரினகண் எழுநதருளி யிருககும வரததைக் கொடுபபவரும—செம தீ வை அமபா - சிவநத அககினியாகிய கூாமையையுடைய பாணதீதையுடை யவரும—அவமதிததாாக்கு அரியவா - (தமமை) அவமதிதத வாகளுககு அரியவரும—வாயதத வதுவை அம பரவ மகள சூடடுவோா கழல - பொருநதிய மணமாலையை அழகிய வலை ஞாமகளுக்குச சூட்டினவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திரு *வடிகளை—வாழததி அனபு வை - துதிதது அனபை வைப்பா யாக,—அமபு அரவம முடியாா - (கஙகை) நீரையும பாமபை யுமணிநத முடியையுடையவராகிய அக்கடவுள—நெஞசே நல வரம தர - மனமே நனமையாகிய வரததைத தருமபொ ருட்டு எ - று. (௩௪)

தரவாகமஞ்சனனமெயககூறறெனமேலவருநதணடததினு
தரவாகமஙகைபஙகோடுவிளஙகததலஙகணநா
தரவாகமஙகணினறேததுஞசெநதாமரைததாளெனககுத
தரவாகமநதொலையாமருதூருறைசஙகரனே

(இ - ள.) தரம ஆகம மஞசு அனன மெயக கூறறு என மேல வரும தணடததின - மலையைப போனற மாாபையும மேகததைப் போனற சரீரததையுமுடைய இயமன எனமேல வநது செயயும தணடததினகண—ஆதரவு ஆக மஙகை பங கோடு விளங்க - விருப்பம பொருந்த உமாதேவியாா ஒருபா

கத்தினகண் விளங்குமவண்ணம—தலம கணநாதா அவ ஆக மங்கள நின்று ஏத்தும செந்தாமரைத தாள எனககுத தா வா - பூவுலகத்தாரும கணநாதாகளும அசசிவாகமங்களும நின்று துதிக்கின்ற செந்தாமரைமலாபோலுந திருவடிகளை எனககுத தருமபொருட்டு வந்தருளும,—கமம தொலையா மருதூா உறை சங்கரனே - (பொருளகளினது) நிறைவு நீங்காத மருதூரினகண எழுந்தருளியிருக்கின்ற சுகஞ்செய பவரே. எ - று (௩௫)

சங்கரவீரமதியாபரணதமிழ்மருதூாச
சங்கரவீரமழுவேந்துநாதசரணெனககஞ
சங்கரவீரமிடடேத்தனபாபோறறுனபந்தானறவச
சங்கரவீரமுனவந்துநிறபாயகொனறைத்தாரவனே.

(இ - ள) சங்கு அரவு ஈரம மதி ஆபரண - சங்கும பாம் பும குளிர்ச்சியையுடைய சந்திரனுமாகிய ஆபரணங்களையு டையவரே,—தமிழ மருதூாச சங்கர - தமிழையுடைய மரு தூரினகண எழுந்தருளியிராநின்ற சுகஞ்செயபவரே,—வீரம மழு ஏந்து நாத - வீரத்தையுடைய மழுப்படையைத் தாங்கிய தலைவரே,—சரண எனக கஞசம கரவீரம இடடு ஏத்து அன பாபோல - புகலிடமென்று தாமரைமலரையும அலரிமலரை யும இட்டுத் துதிக்கின்ற பத்தாகளுககுபபோல—துனபம அற அசசம கரவு ஈர - துனபம நீங்குமவணணம பயத்தையும வஞ்சகத்தையும அரியும்பொருட்டு—முன வந்து நிறபாய - எனககுமுன எழுந்தருளிவந்து நினறருளும,—கொனறைத் தாரவனே - கொனறைமாலையை யுடையவரே. எ - று. (௩௬)

அவனித்தலத்தனபாதுனபந்துடைப்பவனமபுயனமா
லவனித்தலத்தனெனறேத்துமபிரானத்தளித்தவெண்டே
யவனித்தலத்தண்வயனமருதூரனையாாவிழிக்கேற [யதே.
பவனித்தலத்தணஙடத்தாள்செலலனமீட்டெனனையாறறி

(இ - ள்.) அவனித் தலத்து அன்பர் துன்பம் துடைப்பவன் - பூமியினகண்ணே பத்தர்களுடைய துன்பத்தை ஒழிப்பவராயும்—அம்புயன் மாலவன் நித்தல் அத்தன் என்று ஏத்தும் பிரான் - பிரமனும் விட்டுணுவும் நித்தமும் பிதாவென்று துதிக்கின்ற கடவுளாயுமுள்ள சிவபெருமானுடைய—நத்து அளித்த வெள் தூய வல் நித்திலம் தண் வயல் - சங்குகள் தந்த வெள்ளிய சுத்தமாகிய வலிய முத்துக்களையுடைய குளிர்மையாகிய வயல்களினாலே சூழப்பட்ட—மருதூர் அன்னையார் - மருதூரைப் போல்வாராகிய இம்மங்கையருடைய—விழிக்கு ஏற்ப வனித்தல் அத்தண்டைத் தாள் செல்லல் மீட்டு என்னை ஆற்றியது - கண்ணுக்கு இயையப் புகழ்தலைப்பொருந்திய அந்தத் தண்டையையணிந்த கால (பூமியிலே தோய்தலால்) என்வருத்தத்தை மாற்றி என்னை ஆற்றியது. எ - று.
[தெளிதல்] (௩எ)

ஆற்றலைத்தண்டருமபோரிலைமாலுக்கரியவனே
யாறறலைததணடருநீாமுடியாயமருதூரரசே [கோ
யாறறலைததணடருஙகூறருளகொணடேகிடுமனறெனக
ராறறலைததணடருஙகாணததநதாணடருளஞசலெனறே.

(இ - ள்.) ஆல் தலைத் தண்டு அரும்பு ஓரிலை மாலுக்கு அரியவனே - ஆலமரத்தினது தலைக்கொம்பில் அரும்பிய ஓரிலையினகண்ணே நித்திரைசெய்கின்ற விட்டுணுவுக்கு அரியவரே,—ஆறு அலை தண் தரும் நீர் முடியாய் - நதியினது திரையினாலே குளிர்மையைத் தருகின்ற நீர்மையைப்பொருந்திய முடியையுடையவரே,—மருதூர் அரசே - மருதூருக்கு நாயகரே,—ஆறு அலைத்து அண்டர் அரும் கூற்று ஆள் கொண்டு ஏகிடும் அன்று - வழியின்கண் வருத்திக் கிட்டுதற்கரிய இயமனுடைய தூதர்கள் என்னைக் கொண்டுசெல்லும் அந்நாளிலே—எனக்கு ஓர் ஆற்றலைத் தண்டரும் காணத்த

ந்து அஞ்சல் என்று ஆண்டருள் - எனக்கு ஒருவலிமையைத் தண்டஞ்செய்வோரும் காணும்படி தந்து அஞ்சாதொழியென்று ஆண்டருளும். எ - று. (௩௮)

அஞ்சுகமாகமஞ்சொன்மருதூரராக்கனையீ
ரஞ்சுகமாகமங்கச்செற்றுனையுமடர்த்தபங்க
யஞ்சுகமாகமனத்துள்வைப்பேனையடாகைக்குச்சற்
றஞ்சுகமாகமழைமுகில்போனிறத்தந்தகனே.

(இ - ள்) அம் சுகம் ஆகமம் சொல் மருதூரா - அழகிய கிளிகள் சிவாகமங்களைச் சொல்லாநின்ற மருதூரினகண் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய—அரக்கனை ஈரஞ்சு கம் ஆகம் மங்கச் செற்று - இராக்கதனாகிய இராவணனைப் பத்தாகிய தலைகளும் மார்பும் நெரியும்படி ஊன்றி—உனையும் அடர்த்த பங்கயம்-உன்னையும் உதைத்தருளிய திருவடித்தாமரை மலரை—சுகம் ஆக மனத்துள் வைப்பேனை - இன்பம் உதிக்கும்வண்ணம் என்னெஞ்சத்துள் இருத்தித் தியானிக்குமென்னை—அடாகைக்குச் சற்று அஞ்சுக - நெருங்குதற்குச் சிறிது அஞ்சக்கடவாய்,—மாகம் மழை முகில்போல நிறத்து அந்தகனே - ஆகாயத்தினகண்ணதாகிய மழையைப்பொழியும் மேகத்தைப்போலும் நிறத்தையுடைய இயமனே. எ - று சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரை மலரை எனக கூட்டுக. ()

அந்தத்தலைவரையாகக்கையாதென்மருதூரான்பாக்
கந்தத்தலைவரைமாத்திரையிற்செறுங்கூற்றாவெற்பி
னந்தத்தலைவரைபோலகரிகொல்லுமுன்ஞ்சலென்ற
வந்தத்தலைவரையன்றியென்னூபபத்ணிமுரசே.

(இ - ள்) அந்தம் தலை வரையாக கையா - அழகையுடைய பிரமகபாலத்தை நீக்காது கொண்ட கையினையுடையவரும்—தென் மருதூரா - அழகிய மருதூரையுடையவரும்—அன்பாக்கு அந்தத்து அலைவு அரை மாத்திரையில் செறும்

அத்தா வெறபின - பத்தாகளுககு முடிவுகாலத்தினுள்ள தன பததை அரைமாத்திரையினுள்ளே போககுகின்ற பிதாவுமாகிய சிவபெருமானுடைய மலையினகண்ணே--அம் தத்து அலைவரைபோல கரி கொலலுமுன - மததீர பாயகின்ற நடைமலைபோலும யானை (நமமைக) கொலலுமுன—அஞசல என்ற அநதத்தலைவரை அனறி - பயப்படாதேயென்று சொலலிய அநதநாயகருககலலது—அணி முரசு ஆாபபது என - அழகையுடைய முரசம ஆரவாரிப்பது எனனை எ - று [மணம விலக்கு] (௩0)

அணியவனந்திமருதூரனென றிறைஞ்சனபாக்குபபாம்
பணியவனநதிவணஙகொணடமேனியனுனநதனு
ரணியவனநதிகழீமத்துளாடியருளபுரிநதா
ரணியவனந்திவரத்தனபத்த்திலமாநதவனே.

(இ - ள) நநதி மருதூரன என்று - நந்தியெனனுந திருநாமத்தையுடையவா மருதூரினக ணெழுநதருளியிருப்பவா என்று சொலலி—இறைஞசு அனபாககு அணியவன - வணஙகுகின்ற பத்தாகளுககுச சமீபித்தவா,—பாமபு அணியவன - சருபபமாகிய ஆபரணததைத் யுடையவரும—அநதி வணம கொண்ட மேனியன - செவவானமபோலும நிறத்தைபபெறற திருமேனியையுடையவரும—ஆனநதன - சுகரூபியும—நாரணியவன - உமாதேவியையுடையவரும—நநது இகழ் ஈமத்துள ஆடி - கெடாநின்ற இகழபபடும சுடுகாட்டினகண நிருத்தஞசெயபவரும—அருள புரிநது ஆா அணியவன - கருணையை (அடியாாகளுககுச) செயது திருவாத்திமாலையை அணிதலையுடையவரும—நநதி வரத்தன - இடபத்தினமேல வருதலையுடையவரும—பத்தில அமாநதவன - (அடியாாகளது) பக்குவத்திற பொருநதினவருமாகிய சிவபெருமான எ - று. (௩௧)

அமபரவமபுனேவேணியபாணியினஙகியவை
யமபரவமபுனேசூழமருதூருறைஐயதிசை
யமபரவமபுனெறறிககனலவிழியாயெனபதை
யமபரவமபுநைகொஙகைகயைவீழபபதறிநதிலையே

(இ - ள) அமபு அரவம புனே வேணிய - (கஙகை)நீரை யும பாமபையும அணிநத சடையையுடையவரே,—பாணி யின அஙகிய - கையிலே தரிககபபடட அககினியையுடைய வரே,—வையம பரவு அம புனே சூழ மருதூா உறை ஐய - பூமியிலுளளோா துதிககினற அழகிய புனனைமரஙகள சூழ நத மருதூரினகண எழுநதருளியிராநினற பிதாவே,—திசை அமபர - திககாய வஸதிரததையுடையவரே,—உனே நெற றிக கனல விழியாய எனபது வமபு - உமமை நெறறியின கண அககினிககணணையுடையீரெனறு சொலவது வமபு,— ஐயமபா அ வமபு நை கொஙகையை வீழபபது அறிநதிலே - ஐநதுபாணஙகளையுடையவனுகிய மனமதன அநதக கசசை வருததுகினற தனததையுடையவளைக கொலவதை அறிநதி லீா ஆதலால.) எ - று. [பாஙகி கூறல] (சஉ)

இலையையிலஙகையாதநதையாதெனமருதூரரெணக
யிலையையிலஙகையாவீழவுதைததவரெனறஞசமவே
றிலையையிலஙகைடராவெனறுபாலொழுககெலலைமெய்யா
மிலையையிலஙகையராவுயிாநீஙகுமுனனெனஞசமே

(இ - ள) இலை அயில அம கையா தநதையா - இலைத தொழிலையுடைய வேறபடையை ஏநதிய அழகிய கையினையு டையவராகிய முருகககடவுளுககுப பிதா—தென மருதூரா - அழகிய மருதூரையுடையவா—எண கயிலை ஐ - மதிககபபடும திருககைலாசமலையினகண எழுநதருளியிராநினற கடவுள— இலஙகையா வீழ உதைததவா என - இலஙகையையுடைய வனுகிய இராவணனை விழுமவணணம ஊனறினவா எனறு

சொல்வாயாக,—தஞசம வேறு இலலை - (நமக்குத) துணைவே றிலலை;—ஐ இலஙகு ஐயா ஆ எனறு பால ஒழுக்கு ஏலலை - அழகு விளஙகுகினற மூததோாகள ஆவெனறு பாலைவாாக் கினற முடிவினகண—மெய் ஆம இலலை ஐயில அஙகு அயரா உயிா நீஙகுமுன—சரீரமாகிய வீடடைச சிலேடடுமம மேலிடு மபொழுது அஙகே மறநது ஆனமா நீஙகுமுன—என நெஞ சமே - என மனமே எ - று எனமனமே ஆனமா நீஙகுமுன பிதா மருதூரையுடையவா கடவுள் ஊனறினவா எனறு சொலவாயாகவெனக கூடடுக. (சரு)

எனறலைககுனறிருததர்டாவெனபாருயகைககெணகயிலை
யெனறலைககுனறினிருநதருளசெயயுமிறைமருதூ
ரெனறலைககுனறிநிறஙகவாமேனிகொணடீடழிககைக்
கெனறலைக்குனறிவிடாதகலவானதசெழுவதுவே.

(இ - ள) என தலைககு உன திருததாள தா எனபாா உயகைககு - எனனுடைய தலைககு உமமுடைய திருவடிக ளைத தநதருளுமெனறு சொலவோாகள உயதறபொருடடு— எண கயிலை எனதலைக குனறின இருநது அருள செயயும இறை மருதூா - மதிககபபடுகினற கைலாசமெனபபடுமமுத னமையாகிய மலையினகண எழுநதருளியிருநது கருணையைச செயயாநினற சிவபெருமானுடைய மருதூரினகணணே— என்று அலைக குனறி நிறம கவா மேனி கொணடு ஈடு அழிக கைககு - சூரியன இராததிரியைக குனறிமணியினது நிறத தைக் கவாகினற சரீரததைககொணடு வலியழிததறகு— எனறு அலைக குனறிவிடாது அகல வானதது எழுவது - எப பொழுது கடலினுளளே நசிதது விடாது பரநத ஆகாயததி னகண எழுமபுவது. எ - று. [இரவினீடடம.] (சச)

எழுதாரணிபுகழ்மாமருதூருறையீசாவெறபி
லெழுதாரணிதிகழதோளணணலேயிந்தமுததமனற

லெழுதாரணிகுழலாட் கெங்ஙனுந்தொய்யி லேந்துகொங
கெழுதாரணியமடவாரிடையினிறுதிகணடே. [கைகக

(இ - ள்) எழு தாரணி புகழ மா மருதூா உறை ஈசா வெறபில - ஏழுலகமும புகழகினற பெரிய மருதூரினகண எழுநதருளியிராநினற சிவபெருமானுடைய மலையினகண ணே—எழு தாரணி திகழ தோள அணணலே - எழுவையும மலையையுமபோல விளஙகுகினற புயஙகளையுடைய தலைம கனே,—இநத முததம மனறல எழு தாா அணி குழலாட்கு எஙஙன ஆம - (நீ கையுறையாகக கொணடுவநத) இநத முத துமாலை மணமெழுகினற மாலையை யணிநத கூநதலையுடைய தலைமகளுககு எபபடி ஆகும!—அணிய மடவாா - அடுதத பெணகள—இடையின இறுதி கணடு - இடையினது இறநது படுதலைக கணடு—ஏநது கொஙகைககுத தொயயில எழுதாா - கனதத தனஙகளுககுத தொயயிலை எழுதாாகள (ஆதலால) எ - று [பாஙகி கையுறை மறுததல] (சரு)

கணடனையாரழலாககொண்டதேவைககரியதிருக
கணடனையாரவயனமருதூாதனிறகணகளிககக
கணடனையாாவயிறறிறகருததாழவுஙகடநதுசொறறேன
கணடனையாரயிறகணணுமவலையுஙகடநதனமே..

(இ - ள) கண தனை ஆா அழல ஆக கொணட தேவை - கணணை நிறைநத அககினியாகக கொணடருளிய தேவ ரும—கரிய திருக கணடனை - கரிய அழகிய கழுததையுடை யவருமாகிய சிவபெருமானை—ஆரம வயல மருதூாதனில கண களிககக கணடு - முததுககளையுடைய வயலகளினாலே சூழபபட்ட மருதூரினிடததே கணகள களிககுமவண்ணம் தரிசிதது—அனையாா வயிறறின கருத தாழவும கடநது - தாயாகளுடைய வயிறறினுளள கருவினகணணே தஙகுதலை யும நீஙகி—சொல தேன கணடு அனையாா அயில கண ஆம

வலையும் கடந்தனம் - (தனு) சொற்கள் தேனையும் கற்கண் டையும் போலாகப்பெற்ற பெண்களுடைய வேல் போலும் கண்ணாகிய வலையையும் கடந்தேம். எ - று (௨௬)

கடனந்திநம்பவந்தீர்க்கைக்குவைகைக்கவரினவந்து
கடனந்தினம்படிவாரமருதூரன்கடுவுண்டவி
கடனந்திநம்பன்கடுங்காலகாலன்கங்காளன்கனம்
கடனந்தினந்தொறும்புலலும்பிரானங்கருத்தினனே

(இ - ள்) கடன் நந்தி நம் பவம் தீர்க்கைக்கு - (முற்பிறப்புக்களிலுள்ள வினைக்) கடன் கெட்டு நம்முடைய பிறப்பு ஒழிதற்பொருட்டு—வைகைக் கவரின் வந்து கடல் நந்து இனம் படி வார் மருதூரன் - வைகையாற்றினது பகுதியாகிய கால்கடோறும் வந்து கடலினுள்ள சங்குகளினது கூட்டங்கள் படிகின்ற சலத்தையுடைய மருதூரின்கண் எழுந்தருளியிருப்பவரும்—கடு உண்ட விகடன் - நஞ்சையுண்ட அஞ்சற்பாலரும்—நந்தி நம்பன் - நந்தி நம்பன் என்னுந் திருநாமங்களையுடையவரும்—கடும் காலகாலன் - கடுமையாகிய கால காலரும்—கங்காளன் - முழுவெலும்பையணிந்தவரும்—கலமகள் தனம் தினந்தொறும் புல்லும் பிரான் - (இமைய) மலையினது புதல்வியாராகிய உமாதேவியாருடைய தனங்களை நாடோறுந்தழுவுகின்ற கடவுளுமாகிய சிவபெருமான்—நம் கருத்தினன் - நங்கருத்தினுள்ளார். எ - று (௨௭)

கருமங்குலத்திறந்தறசங்கைவிட்டுக்கசிந்துபவக
கருமங்குலத்துமெய்யன்பாகுவீடுகமலங்கணி
கருமங்குலத்திருக்கைமமங்கைபங்கன்கமுகுசென்று
கருமங்குலத்தணையுமமருதூரன்கழலிணையே

(இ - ள்) கருமம் குலத்திறம் தறசங்கை விட்டுக் கசிந்து - வினையையும் குலமேன்மையையும் தற்போதத்தையும் ஒழித்து (மன) நெகிழ்ந்து—பவம் கரு மங்க உலத்து மெய் அன்

பாக்கு வீடு - பிறப்புககு மூலமாகிய கரு நசிக்கும வண்ணம கெடுககினற மெயபபததாகளுககு முததியாவது,—கமலஙகள் நிகரும அஙகுலம திருக கை மஙகை பஙகன - செந்தாமரை மலாகளைபபோலும விரலகளையுடைய அழகிய கைகளையுடைய உமாதேவியாரைப பாகததிலுடையவரும—கமுகு சென்று கரு மஙகுலத்து அணையும மருதூரன - கமுகமரஙகள போயக் கருமையாகிய மேகஙகளை அளாவாநினற மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—கழல இணையே - இரணடு திருவடியுமே எ - று இரணடாமடியில மஙக என பதன ஈறறகரம விகாரததாறறொகககது. நானகாமடியில அதது-சாரியை மெயபபததாகளுககு முததியாவது சிவபெருமானுடைய இரணடு திருவடியுமேயெனக கூட்டுக. (சஅ)

கழலாதவஞசெயதுபோறறிடுகைககெனகருததைவிட்டுக
கழலாதவனபுதருவாயவிடுதளககனனியாகைக
கழலாதவனபதகதோயமருதூரகருணைநினபு
கழலாதவனசொறகதறறுமபிதறறுடைககளவனுககே.

(இ - ள) கழலா - வீரககழலையணிநதவரே,—தவம செயது போறறிடுகைககு - தவததைச் செயது (உமமைத) துதிததறகு—என கருததை விட்டுக கழலாத அனபு தருவாய - எனனெஞசததை விட்டு நீஙகாத அனபைத தநதருளும,—தளம கனனியா கை விடு கழல ஆதவன பதம தோய மருதூர - உபரிகைகளினுள்ள பெணகள கைகளினால எறிகினற கழஙகு சூரியனுடைய பததததை அணைகினற மருதூரையுடையவரே,—கருணை நின புகழ அலாத வல சொல கதறறும பிதறறு உடைக களவனுககு - திருவருளையுடைய உமமுடைய கீாததியலலாத கடிய சொறகளைக கததுகின்ற புலமபுதலையுடைய களவனுககு. எ - று களவனுககுத தநதருளுமெனக கூட்டுக. (சக)

களங்கந்தரமனையாய்மூலமாயைகருமமெனனுங்
களங்கந்தரங்கெடநீர்சொரியாநிறபங்கண்புளகங் [ங
களங்கந்தரவென்னையாண்டருள்வா யென்றுகாவொழுகங்
களங்கந்தரமழைபோன்மருதூர்நகர்காவலனே.

(இ - ள்) களம் கந்தரம் அனையாய் - கழுத்து மேகத்தை ஒப்பாகப் பெற்றவரே,—மூலம் மாயை கருமம் எனனும் களங்கம் தரம் கெட - ஆணவமும் மாயையும் கருமமும் என்பட்டும் (மும்) மலங்களும் வலிமை கெடும்பொருட்டு—கண் நீர் சொரியாநிற்ப அங்கம் புளகங்கள் தர - கண்கள் நீரைப் பொழியவும் சரீரம் உரோமஞ்சிலிர்த்தலைத் தரவும்—என்னை என்று ஆண்டருள்வாய் - என்னை எந்நாள் ஆண்டருள்வீர்—கா ஒழுகும் கள் அங்கு அந்தரம் மழை போல மருதூர் நகர் காவலனே - சோலைகள் ஒழுகுகின்ற தேன் அங்கே ஆகாயத்தினின்றும் பொழிகின்ற மழையை நிகாக்கின்ற மருதூரென்னும் திருப்பதியைக் காத்தலையுடையவரே. எ - று (௩௦)

காவலராவரும்பாகக்கிறையாகுவர்கங்குலமதிற
காவலராவருங்கோறகள்ளராயினுங்காலுகக்குங
காவலராவருந்துமருதூரரைக்கன்னிதன்பங
காவலராவருந்தாரணிவாயென்றுகைதொழுவே

(இ - ள்) காவலர் ஆவர்-அரசராவர்,—உம்பாகக்கு இறை ஆகுவர் - தேவர்களுக்கு நாயகனாகிய இந்திரனாவர்,—கங்குல மதில் காவல் அராவரும் கோல கள்ளர் ஆயினும் - இராத்திரியிலே மதிற்காவலை அராவுகின்ற கன்னக்கோலையுடைய திருடராயினும்,—கால் உகுக்கும் கா அலர் ஆ அருந்தும் மருதூரரை - காற்றுதிர்க்கின்ற சோலையினுள்ள பூக்களைப் பசுக்கள் உண்கின்ற மருதூரின்கண் எழுந்தருளியிராநின்ற சிவபெருமானை—கன்னிதன் பங்கா - உமாதேவியாருடைய பாகத்தையுடையவரே,—வல் அரா அரும் தார் அணிவாய்-வலியபாம்பா

கிய அரியமாலையை அணிபவரே,—என்று கை தொழ-என்று சொல்லிக் கையினாலே கும்பிட. எ-று. சிவபெருமானைக் கும்பிடத் திருடராயினும் அரசராவார் இந்திரனுவானைக் கூட்டுக.

கையுடையானையதளங்கியானைக்கதம்பெறுவேங்
கையுடையானைமருதூரனைக்கருதார்களவன்ப
கையுடையானைத்தொழுதுவில்வேட்டனகடுங்கணையாக்
கையுடையானைமடவாருயிர்க்கெனக்கரைவதுவே.

(இ - ள.) கை உடை யானை அதள அங்கியானை - புழைக்கையையுடைய யானையினது தோலாகிய சட்டையையுடையவரும்—கதம் பெறு வேங்கை உடையானை - கோபத்தைப்பெற்ற புலித்தோலாகிய வஸ்திரத்தையுடையவரும்—மருதூரனை-மருதூரையுடையவரும்—கருதார்கள் வல பகை உடையானை - (தம்மைச்)சிந்தியாதவர்களுடைய வலிய பகையாகிய மலத்தைக் கெடுக்காதவருமாகிய சிவபெருமானை—தொழுது - வணங்கி,—வில வேள் தன கடும் கணை யாக்கையுள் தையா நை மடவார் - வில்லையுடைய மன்மதனுடைய கடுமையாகிய பாணங்கள் சரீரத்திலே தைத்து வருந்துகின்ற மங்கையர்—உயிர்க்குக் கரைவது என் - உயிர்ப்பொருட்டு இரங்குவது என்னை. எ - று யாக்கையுடையா என்றபாலது யாக்கையுடையா எனக் குறைந்து நின்றது [பாங்கி வெறுத்துக் கூறல்] (௩௨)

கரைவானகங்குழைமெய்யடியார்க்குக்கலங்கவரக்
கரைவானகங்கொண்டடார்க்கும்பிரான்புரக்களள்வஞ்ச
கரைவானகந்தைகெடத்தக்கனஞ்செய்கடவுள்பொய்கைக்
கரைவானகந்தொடுமாமருதூரனெங்கட்கிறையே.

(இ - ள.) அகம் குழை மெய் அடியார்க்குக் கரைவான - மனநெகிழ்கின்ற மெய்த்தொண்டர்களுக்கு இரங்குவோரும்—கலங்க அரக்கரை வால நகம் கொண்டு அடார்க்கும்

பிரான - கலங்குமபடி இராக்கதனுகிய இராவணனை வெண்மையாகிய நகததைககொணடு நெரிதத எப்பொருட்குமிறைவரும்—புரம களளம் வஞசகரை வான அகநதை கெடததகனம செய் கடவுள - முபபுரஙகளிலுளள களளததையும வஞசகததையுமுடைய அசுரரகளைப் பெரிய செருககு அழியுமபடி எரிததலைச செயத கடவுளும—பொயகைககரை வானகம தொமெ மா மருதூரன - வாவிககரை ஆகாயததை அளாவாநினற பெரிய மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானே—எஙகட்கு இறை - எஙகளுககு நாயகா. எ - று (௩௩)

கட்டாமரையரமராககுவேந்தாகமலந்துழாயக
கடடாமரையாமருதூரிறைவாகறையரவக
கட்டாமரையாமனமேயிருவினைககட்டறந
கட்டாமரையரெனறுடகொணடருளகைககுககறபனையே.

(இ - ள) கள தாமரையா - தேனையுடைததாகிய தாமரைமலரையுடையவராகிய பிரமாவுககும—அமராககு வேநதா - தேவாகளுககு அரசனுகிய இநதிரனுககும—கமலம துழாய் கண தாமா ஐயா - செநதாமரைமலரையும துளசியையும கணணும மாலையுமாக உடையவராகிய விடடுணுவுககும பிதாவும—மருதூா இறைவா-மருதூரினகண எழுந்தருளியிருககினற தலைவரும—கறை அரவம கடடு ஆம அரையா - விடமபொருநதிய பாமபாலாகிய கடடுபபொருநதிய அரையையுடையவருமாகிய சிவபெருமான—மனமே - நெஞசமே—இரு வினைக கடடு அற - இருவினைபபநதம அறுமபொருடடு—நஙகள தாம அரையா எனறு ஆடகொணடருளகைககுக கறபனை - நமமிடததே தாம நாயகரெனறு அடிமைக கொணடருளுதறகு விதியேயாம். எ - று. (௩௪)

கறபனையததனையாயினுநினபுகழகறபதூான
கறபனையததனைகாணசசரவணபபொயகைவந்தோண.

கறபனையததனையாமருதூருறைகாரணவக
கறபனையததனைபததாகுறறததைககடிபவனே.

(இ - ள்.) நான நின புகழ் கறபது அததனை கற்பனை ஆயினும - நான உமது கீாததியைப படிபபது அவவளவும பொயயாமாயினும—கறப நயததனை - படிபபவைகளை விரும பினீா,—அச சரவணம பொயகை வநதோன - அநதச சரவ ணபபொயகையின கணணே திருவவதாரஞசெயதருளினவ ராகிய முருககககடவுளுககும—கல பனை அததன ஐயா - (மாணிக்க) ரததினததாலாகிய பனைபோனற கையையுடைய வராகிய விநாயககககடவுளுககும பிதாவே,—மருதூா உறை காரண-மருதூரினகண் எழுநதருளியிருககினற காரணரே,— அக் கறபு அனை அதத - அநதக் கற்பையுடைய மாதாவாகிய உமாதேவியாரைப பாதியாகவுடையவரே,—நை பததா குற றத்தைக கடிபவனே - வருநதுகினற அனபாகளுடைய குறற ததையொழிப்பவரே. எ - று. காண அசை (௫௫)

கடியவமபோடிகலகணணியைககணடுகலஙகிநெஞசிற்
கடியவமபோயநினறழிநதனனகாணகுறறஙகணடெனைநீ
கடியவமபோதமுனகணடதுணடோவணடினகாலனையக
கடியவமபோருகஙகானமருதூரரனகலவரைககே.

(இ - ள்.) கடிய அமபோடு இகல கணணியைக கண்டு கலஙகி - கூாமையையுடைய பாணததோடு பகைககினற கண ணையுடையவளாகிய பெணணைக கண்டு மயஙகி—நெஞசில கடி அவம போய நினறு அழிநதனன - மனசினகணணுளள காவல வீண போய நினறு வருநதினேன,—குறறம கணடு எனை நீ கடிய அம போதம முன கணடது உணடோ-குறறத தைக் கணடு எனனை நீ கோபிக்க அழகிய அறிவை முனனே கான அறிநததுணடோ—வணடின கால அனையக் கடி அ அம போருகம கால மருதூா அரன கல வரைக்கு-வண்டினுடைய

காலகள பொருந்த மணததை அநதத தாமரைமலாகள கால் கினற மருதூரினகணெழுநதருளியிருககும சிவபெருமானது கலலாகிய மலையினிடதது. எ - று காண அசை. [தலைவன பாஙகனுககு உறறதுரைததல] (௫௬)

கல்லாரமாலைமெனகூநதறகைககாநதடகவுரிபஙகன
கலலாரமாலைததிகழமருதூரிறபொயகைககுணமணலைணக
கலலாரமாலையஙகையாறறொழாாசைவகாவியஙகள்
கலலாரமாலயனகாணுப்பதமெஙஙனகாணகுவரே.

(இ - ள.) கலலாரம மாலை மெல கூநதல கைக காநதள கௌரி பஙகன - செஙகழுநீாமாலையையணிநத மெலலிய அளகத்தையும கைகளாகிய காநதட்பூககளையுமுடைய உமாதேவியாருடைய பாகராகிய சிவபெருமானுடைய—கல ஆரம மாலை ததிகழ் மருதூரில - இரததினஙகளும முததுக்களும மாலைக்காலததினகணணே விளஙகுகினற மருதூரினிடததாகிய—பொய்கைக்குள மணலைணக கலலாா - வாவியினுளள மண்லைணத தோணடாாகள,—அம ஆலயம கையால தொழாா - அழகிய திருககோயிலைக் கைகளினாலே குமபிடாாகள,—சைவ காவியஙகள கலலாா - சைவகாவியஙகளைப படியாாகள்,—அ மால அயன காணுப பதம எஙஙன காணகுவா - அநதவிடடுணுவும பிரமாவும காணாத திருவடிகளை எபபடி (இவாகள) தரிசிபபாாகள! எ - று (௫௭)

குவலயங்கற்பகாாடரவப்பதிகுமபிடுஞ்செங
குவலயஙகடபொழிவாாமருதூரிறைகூரயிலா
குவலயஙகறபொடியாககதொடுஙகநதாகோக்கொறறவா
குவலயஙகடசெவியாககொள்வாரெஙகுலதெயவமே.

(இ - ள.) குவலயம் கறபகம நாடு அரவம பதி குமபிடும்- பூமியும கற்பகதருவையுடைய தேவலோகமும நாகலோகமும குமபிடுகினற—செஙகுவலயம் கள் பொழி வார் மருதூர்

இறை - செங்குவளைமலர்கள் தேனைப் பொழிகின்ற நீரினாலே சூழப்பட்ட மருதூரினகணெழுந்தருளியிருக்கும் நாயகருமா— கூர் அயில் ஆகு வலயம் கல் பொடி ஆகத் தொடும் கந்தர் கோ - கூரிய வேலாகிய வல்லயத்தைக் கிரௌஞ்சமலை தூக ளாகும்வண்ணம் தொடுத்த முருகக்கடவுளுக்குத் தலைவரும்— கொற்றம் வாகுவலயம் கட்செவி ஆகக் கொள்வார் - வெற் றியையுடைய தோளணி பாம்பாகக் கொள்வோருமாகிய சிவபெருமான்—எம் குலதெய்வம் - நம்முடைய குலதெய வம். எ - று. (௬௮)

குலஞ்சுகந்தாதிகள்விட்டுத்தவவுருக்கொண்டுநெஞ்சா
குலஞ்சுகந்தாகம்பொய்மோகந்தவிர்ந்துகுணத்திரயங் [கோ
குலஞ்சுகந்தாட்பட்ட மாட்டாவெனைப்பணி கொண்டதென
குலஞ்சுகந்தாதுகொய்காமருதூர்க்குன்றக்கோதண்டனே.

(இ - ள்.) குலம் சுகந்த ஆதிகள் விட்டு - குலத்தையும் சுகந்தமுதலியவற்றையும் விடுத்து—தவம் உருக்கொண்டு - தவவேடத்தைப் பூண்டு—நெஞ்சு ஆகுலம் சுகம் தாகம் பொய் மோகம் தவிர்ந்து - மனசினுள்ள வருத்தத்தையும் சுகத்தை யும் தாகத்தையும் பொய்யையும் மோகத்தையும் நீங்கி—குண த்திரயம் குலஞ்சு உகந்து ஆட்பட மாட்டா எனை—முக்குண ங்களுங்குலைந்து மகிழ்ந்து அடிமைப்பட மாட்டாத என்னை— பணி கொண்டது என - அடிமைகொண்டதென்னை— கோகுலம் சுகம் தாது கொய் கா மருதூர்க் குன்றம் கோதண் டனே - குயில்களும் கிளிகளும் பூந்தாதைக் கொய்யாநின்ற சோலைகளினாலே சூழப்பட்ட மருதூரினகணெழுந்தருளியிரு க்கும் மகாமேருமலையாகிய விலலையுடையவரே எ - று. கோகி லம் கோகுலம் என மருவிற்று. (௬௯)

தண்டலைநாகங்கள்பூகங்கள்சூழ்ந்தடஞ்சுனையிற
றண்டலைநாகங்கணைகழுநீர்முகைசற்றுவிண்ட

தண்டலைநாகங்கொலென்றஞ்சிமாறெனத் தன்னிழன்மேற்
றண்டலைநாகந்தவிர்மருதூரனென்றாபரமே.

(இ - ள்.) தண்டலை நாகங்கள் பூகங்கள் சூழும் தடம் சுனையில் - சோலைகளினுள்ள புன்னைமரங்களும் கமுகமரங்களும் சூழாநின்ற பெரிய சுனையினிடத்தே—தண் தலை நாகு அங்கு அணை கழுநீர் முகை சற்று விண்ட தண்டு - குளிர்மையையுடைய பெரிய சங்குகள் அங்கே சேர்ந்த கழுநீர்முகை சிறிது அலர்ந்த தண்டை—அலை நாகம் கொல் என்று அஞ்சி- அசைகின்ற பாம்போவென்று பயந்து—மாறு எனத் தன் நிழன்மேல் தண்டலை நாகம் தவிர் மருதூரன் - தன்பகையென்று தனது நிழலின்மேலே எதிர்த்தலை யானை நீங்குகின்ற மருதூரையுடையவராகிய சிவபெருமான்—என் தாபரம் - என்னுடைய துணை. எ - று. (௬0)

தாபரசங்கமோராறுக்கும்போற்றுஞ்சதுர்மறைக்குந்
தாபரசங்கவயன்மருதூர்நகர்தங்கியநா
தாபரசங்கமாசாடக்கொண்டாய்சுந்தரற்குச்செஃறூ
தாபரசங்கரவல்வினையேற்குன்சரணங்களே.

(இ - ள்) பரசு அங்கம் ஓராறுக்கும் போற்றும் சதுர் மறைக்கும் தாபர - துதிக்கப்படும் ஆறுவேதாங்கங்களுக்கும் (உம்மைத்) துதிக்கும் நான்குவேதங்களுக்கும் நிலையாயுள்ளவரே,—சங்கம் வயல் மருதூர் நகர் தங்கிய நாதா - சங்குகளையுடைய வயல்களினாலே சூழப்பட்ட மருதூரென்னும் திருப்பதியின்கண் எழுந்தருளியிருந்த தலைவரே,—பரசு அங்கு அமர் சாடக் கொண்டாய் - மழுவை அங்கே போரின்கண்ணே (பகைவரைக்) கொல்லும்பொருட்டுத் தாங்கினவரே,—சுந்தரற்குச் செல் தூதா - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்பொருட்டுச்சென்ற தூதரே,—பர - மேலானவரே,—சங்கர - சுகத்தைச்செய்பவரே,—வல் வினையேற்கு உன் சரணங்கள் தா - வலிய வினை

யையுடையேனுக்கு உமமுடைய திருவடிகளைத தநதருளும். எ - று [பூடடுவிறபொருளகோள] (௬௧)

சரககனறுகநதமலரோறகுமேறபதநதண்கழுநீரச
சரக்கனறுகநதாபபனையெரிததோரிருதாட்கடகுஞ
சரககனறுகநதனறனககையாபொயயாதமக்ககலீ
சரககனறுகநதவாதெனமருதூராதமாகளுககே.

(இ - ள) கநதம மலரோறகு மேல பதம சரககு அனறு- மணததையுடைய தாமரைமலரிலிருககும பிரமனுககுமேலா கிய பதமும ஒருபொருளனறு,—தண கழுநீரச சரம கனறு கநதாபபனை எரிததோா - குளிாமையையுடைய கழுநீாமலரா கிய அமபையுடைய கோபிககினற மனமதனை எரிததவரும— இருதாள கடம குஞசரம கனறு கநதன தனககு ஐயா - இரணடுபாதஙகளையும மதததையுமுடைய யானைககனறாகிய விநாயககடவுளுககும முருககடவுளுககும பிதாவும—பொ யயா தமககு அகல ஈசா - பொயயாகளுககு அகனற தலைவ ரும—அககு அனறு உகநதவா - எலுமபுமணியை அநநாளிலே மகிழநதணிநதவரும—தென மருதூரா தமாகளுககு - அழகிய மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய அடியாா களுககு எ - று (௬௨)

தமரவரிக்களிவணடுதுனறுஙகொனறைததாமரனபா
தமரவரிககுவயனமருதூராபொறறுளுயிராாந
தமரவரிககிறையாாககரிதானுநதமைவணஙகுந
தமரவரிககுமிதயததியானநதனகளிதே.

(இ - ள.) தமரம வரிக களி வணடு துனறும கொன றைத தாமா - இசையையுடைய புளளியைபபொருநதிய களி ப்பையுடைய வணடுகள் நெருஙகுகினற கொனறைமாலையை யுடையவரும—அனபா தமரவா - பததாகளுககு உறவின ரும்—இககு வயல் மருதூரா - கருமபுகளையுடைய வயல்களி

னாலே சூழப்பட்ட மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமா னுடைய—பொன் தாள்-பொன்போலுந்திருவடிகள்,—உயிர் ஆர்ந்த மரம் அரிக்கு இறையாகக்கு அரிதானும் - உயிரைப் போன்ற மரத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற அனுமாருக்கு இறைவராகிய விட்டுணுவுக்கு அரியனவாயினும்,—தமை வணங்கு உத்தமர் வரிக்கும் இதயம் தியானம் தனக்கு எளிது - தம்மை வணங்குகின்ற மேலோர்களுடைய விரும்புகின்ற இருதயத்திலே செய்யப்படும் தியானத்துக்கு எளியனவாம் எ - று (௬௩)

தனக்கடங்கா நெஞ்சனென்றெனைக்கொண்டு தருமன்செல்வி
தனக்கடங்காவனின்றாண்மருதூரநற்சந்திரவ
தனக்கடங்காலகும்பத்துமபிக்கொம்பென்னச்சமைந்தவிரு
தனக்கடங்காம்பலஞ்செங்கனிவாய்மங்கைதன்பங்கனே.

(இ - ள்.) தனக்கு அடங்கா நெஞ்சன் என்று-தனக்கடங்காத மனத்தையுடையவனென்று—எனைக்கொண்டு தருமன் செல் விதனம் கடம் - என்னைக்கொண்டு இயமன் செல்லாநின்ற வேதனையையுடைய அருநெறியிலே—காவல் நின்று ஆள் - காவலாக நின்று ஆண்டருளும்,—மருதூர - மருதூரையுடையவரே,—நல் சந்திரன் வதனம் - நன்மையாகிய சந்திரனைப்போலும் முகத்தையும்—கடம் கால கும்பம் தூம்பிக் கொம்பு என்னச் சமைந்த இரு தனம் - மதத்தைச் சொரிகின்ற மதத்தகத்தையுடைய யானையினது கோடுபோல அமைந்த இரண்டுமுலைகளையும்—கள் தங்கு ஆம்பல் அம் செம் கனி வாய் - தேன் பொருந்திய செவ்வாம்பன்மலர்போலும் அழகிய சிவந்த கனிந்த வாயையுமுடைய—மங்கை தன் பங்கனே - உமாதேவியாருடைய பாகரே. எ - று (௬௪)

பங்கமுகந்தலைமோதக்கயலினம்பாயந்துபைந்தட
பங்கமுகந்தலைசோமருதூரபருப்பதத்தாள

பஙகமுகநதலைதேயநதிடவெணடிஙகளபட்டபெரும
பஙகமுகநததலைவநினபாதம[illegible]மெனககே

(இ - ள) பஙகம முகநது அலை மோத-சேறறை முகநது திரைகள (கரையிலே) மோத—கயல இனம பாயநது பைம தடபம கமுகு அம தலை சோ மருதூர-கயறகூடடஙகள பாயநது பசிய குளிாமையையுடைய கமுகமரஙகளினது தலையிலே சோகினற மருதூரையுடையவரே,—பருபபதததாள பஙக - பாாபபதிதேவியாருடைய பாகரே,—முகம தலை தேயநதிட வெள திஙகள பட்ட பெரும பஙகம உகநத தலைவ - முகமுந தலையுநதேய வெணமையாகிய சநதிரன அனுபவிதத பெருந தோலவியை மகிழந்தருளிய நாயகரே,—நினபாதம எனககுப பரம - உமமுடைய திருவடிகள எனககுத தஞசம. எ - று.()

பரவாதிருக்கைமருவாகமததைபபழிததுப்பண்ணிற
பரவாதிருக்கைதிருவுளமோவலைபணடெடுதத
பரவாதிருககைமழுநாததேவாபணிமருதூாப்
பரவாதிருககையறுததெனனையாளுமபதநதரவே.

(இ - ள) பரவாது - (உமமை) வணஙகாமலும்—இருக்கை மருவு ஆகமததைப் பழிததுப பண்ணில பரவாது - வேதஙகளையும பொருநதிய சைவாகமஙகளையும நிநதிதது இசையோடு துதியாமலும—இருககை திருவுளமோ - இருததல திருவுளளமா!—வலை பணடு ஏடுதத பரவா - வலையை முனனாளிலேயெடுதத பரவருருககொணடவரே,—திருக கை மழு நாத - அழகிய கையிலே தாஙகபபடட மழுவையுடைய தலைவரே,—தேவா பணி மருதூாப பர - தேவாகள் வணஙகுகினற மருதூரினகணெழுநதருளியிருககும மேலானவரே,—வா - வநதருளும,—திருககை அறுதது எனனை ஆளும பதம தர - குற்றததையொழிதது எனனை ஆணடருளகினற திருவடிகளைத தரும்பொருட்டு. எ - று. (சுசு)

பதங்கடந்தானிரைத்தன்னபன்மாதர்கள்பற்றறற
பதங்கடந்தாலென்னகைம்மாறுசெய்வன்பகைத்தபருப்
பதங்கடந்தானபட்டகைம்மாவுரித்தபரமன்மறைப
பதங்கடந்தானபுகழ்மாமருதூர்மங்கைபங்கினனே.

(இ - ள்.) பதங்கள் தந்தால நிரைத்து அன்ன பல் மாதர்கள் பற்று அற - சோறுகளை நூலினாலே நிரைத்தாற்போன்ற பற்களையுடைய பெண்களிடத்ததாகிய ஆசை நீங்கும்பொருட்டு—நல பதங்கள் தந்தால - நன்மையாகிய திருவடிகளைத் தந்தருளினால்—என்ன கைம்மாறு செய்வன - என்ன பிரதியுபகாரத்தைச் செய்வேன!—பகைத்த பருப்பதம் கடந்தான பட்ட கைம மா உரித்த பரமன - பகைத்த மலைபோலும் மதந்தான பட்ட யானையையுரித்த மேலானவரும—மறைப பதம் கடந்தான்—வேதத்தினது சொல்லைக் கடந்தவரும—புகழ் மா மருதூர மங்கை பங்கினன - கீர்த்தியையுடைய பெரிய மருதூரில எழுந்தருளியிருக்கின்ற உமாதேவியாருடைய பாகருமாகிய சிவபெருமான. எ - று. சிவபெருமான திருவடிகளைத் தந்தருளினால எனக் கூட்டுக. (சஎ)

பங்கயவாவியனையாட்களித்தபரமனமனற்
பங்கயவாவிமருதூரிலோரிறைபாரவலவி
பங்கயவாவியிவண்மேலிமெப்பகையடுமின
பங்கயவாவிமமணமுமினிதலவபாவையரே.

(இ - ள்.) பங்கை அவ ஆவி அனையாட்கு அளித்த பரமன - (தமது) பாகத்தைத் அவவுயிர்போலும் உமாதேவியாருக்குக் கொடுத்தருளிய சிவபெருமானுடைய—மனறல பங்கயம வாவி மருதூரில - மணத்தையுடைய தாமரைவாவிகளாலே சூழப்பட்ட மருதூரினகணணே—ஓரிறை - ஒருதலைமகனே—பாரம வல இபம கை அவாவி இவள் மேவிமெ அப்பகை - பாரமாகிய வலிய யானை பிழைக்கையினாலே அவாவி

இவளை மேலிட்ட அநதப்பகையை—அடும் இனபம கயவா - விலககிய இனபம வெறுககபபடாது,—இம மணமும இனிது அலல - இநதமணமும இனியதனறு,—பாவையரே - பெண களே. எ - று [மணம விலககு] (சுஅ)

பாவகனஞசக்கரநதுணிததாயபதமாறுநடப
பாவகநஞசககறைமிடற்றாய்மருதூாபபரம
பாவகனஞசததிகுனறநினறாளைபபரநதமலம
பாவகநஞசாசசனைபுரிநதெனறுபணிவதுவே

(இ - ள) பாவகன அஞசக கரம துணிததாய் - அககி னிதேவன அஞசுமவணணம கையை வெட்டினவரே,— பதம மாறு நடம பாவக - பாதம மாறிய நிருததததினது பாவகததையுடையவரே,—நஞசம கறை மிடறறாய - விடத தையுடைய கருமையாகிய கழுததையுடையவரே,—மருதூரப் பரம - மருதூரின கணெழுநதருளியிருககும மேலானவரே,— பாவம கனம சததி குனற-பாவததினது மிகுதியாகிய வலிமை குனறுமபொருட்டு—நின தாளை-உமமுடைய திருவடிகளை— பரநத மலம பாவு அகம நைநஞசு - விரிநத மலம பரவிய மனம நைநது—ஆாசசனை புரிநது பணிவது எனறு - பூசை செயது வணஙகுவது எநநாள! எ - று. (சுகூ)

பணியாதவாககததொடாசசிககுமபததிரபததாசிததப்
பணியாதவாககருளசெய்மருதூரவடவரவப
பணியாதவாககுனறவெனறவனறாட்செமபதுமநெஞசே
பணியாதவாககுமதிககுமபபாலைபபதநதரவே

(இ - ள) பணி யாது - (உனககுத) தொழில யாது?— அ வாககததொடு ஆாசசிககும பததிரம பததா சிததம பணியா- அநத உபகரணஙகளோடு பூசிககினற பததிரஙகளையுடைய அனபாகளது சிதததனுளள தொணடையுடையவரே,— தவாககு அருள செய மருதூா - முனிவாகளுககுக கருணை

யைச் செய்கின்ற மருதூரையுடையவரே,—படம் அரவம பணியா - படததையுடைய பாமபாகிய ஆபரணததையுடைய வரே,— தவாக் குனற என்று - விலலாயுள்ள மலையையுடைய வரே என்று சொலலி—அவன தாள செம பதுமம - அவரு டைய திருவடிகளாகிய செநதாமரைமலாகளை—நெஞ்சே பணி - மனமே நீ வணஙகுவாயாக,—ஆதவாககும மதிககும அபபால பதம தர - சூரியனுககும சநதிரனுககும அபபாலு ள்ள பதததைத தருமபொருட்டு எ - று. அபபாலை என்ப தன ஐ சாரியை. (எ0)

வேலைககையலைககவாவிழியாாவசமவீழ்நதுனது
வேலைககையலைககணடுமமுயலேனபுககவேளையுணடோய
வேலைககையலைததுவருஙகொலகூறறைவெறுததுயிாபோம
வேலைககையலைபபுனனமருதூாமுககணமெயபபயனே.

(இ - ள்.) வேலைக கயலைக கவா விழியாா வசம வீழநது- கடலையும கயனமீனையும கவாகினற கணகளையுடைய பெண களது வசததில அழுநதி—உனது வேலைககு அயலைக கணடும முயலேன - உமமுடைய தொணடுககு அயலாரைக கணடும முயலகினறிலேன,—புகக வேளை உணடோய - புகுநத மனம தனைக கொனறவரே,—வேலைக கை அலைதது வரும கொல கூறறை வெறுதது உயிா போம வேலைக கை - வேலாயுதத தைக கையிலேலே அசைதது வருகினற கொலகினற இய மனை வெறுதது ஆனமாப போகினறபொழுது கோபிததரு ளும,—அலைப புனல மருதூா முககண மெயப பயனே - திரையையுடைய நீரிலேலே சூழபபட்ட மருதூரினகணெழுந தருளியிருககினற மூனறுகணகளையுடைய மெயபபயனுயுள ளவரே. எ - று. (எக)

பயநதநாகமலரிறறுயிலப்பமெருதூாப்
பயனநதனுகபபகலைககணடோனபததாசிததததுள்ளான

பயனந்தனுகமணிவோன்கழலைநும்பலபிறவிப்
பயநந்தநாகந்துதிக்கவணங்கப்பரிந்திருமே.

(இ - ள்.) பயம் நந்து அம் நாகம் மலரின் துயில்பபடும் மருதூரப் பயன - நீரிலுள்ள சங்குகள் அழகிய புன்னைப்பூவினகணணே நித்திரைசெய்கின்ற மருதூரினகணெழுந்தருளியிராநின்ற பயனுயுள்ளவரும—அந்தன ஆகப பகலைக கண்டோன - குருடனுக்குமபொருட்டுச சூரியனைச செயதவரும—பத்தா சித்தத்து உள்ளான - அன்பாகளுடைய இருதயத்தினகண உள்ளவரும—பை அனந்தன ஆகம அணிவோன கழலை-படத்தையுடைய அனந்தனைத திருமாரபினகணணே அணிபவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை—நும பல பிறவிப பயம நந்த - உங்களுடைய பலவாகிய பிறப்புகளினுள்ள அச்சங்கெடும்பொருட்டு—நா துதிக்கக கம வணங்கப பரிந்து இரும - நாக்குத துதிக்கத் தலை வணங்க அன்புகூாந்து இருங்கள் எ - று. (எஉ)

இருமபலவினசெயமருதூரெனறூதமிதயங்களபோ
லிருமபலவினனலதுதீரவேணடிடினிவவுலகுள
ளிருமபலவினபமிலையாயினுமஞசெழுததையுனனி
யிருமபலவினசொலொடுமபுகழநதேததியிராநதுகொணடே.

(இ - ள) இரும பலவின செய மருதூா எனறூா தம இதயங்கள போல இருமபு அல - பெரிய பலாமரங்களையுடைய வயலகளாலே சூழபபட்ட மருதூா எனறு சொலலாதவாகளுடைய நெஞசங்களைபபோல (உங்கள் நெஞசங்களும) இருமபலல,—இனனலது தீர வேணடிடின - துனபம நீங்க வேணடின,—இவ உலகு உளளிா - இவவுலகததினகண உளளவாகளே,—உமபல இனபம இலை ஆயினும - யானையையுடைய இனபம இலலையாயினும—அஞசு எழுததை உனனி இரும-பஞசாக்ஷரததைச சிநதிததிருங்கள—பல இன சொல

லொடும் புகழ்ந்து ஏத்தி இரந்துகொண்டு - பலவாகிய இனிய சொற்களோடும் புகழ்ந்து துதித்துயாசித்துக்கொண்டு. எ - று

இரவிதநந்தும்பரவையைச்சுந்தரரெய்தச்சென்ற
னிரவிதனஞ்சயனறிங்களங்கணணனெழிற்கரும்ப
யிரவிதனம்புணருமமருதூரனிணையடியை
யிரவிதனங்களறுத்துயிர்வாழ்கைக்கென்னெஞ்சமே

(இ - ள்) இரவு இதம் நந்தும் பரவையைச் சுந்தரர் எய்தச் சென்றோன் - இராத்திரியிலே அன்பு மிகுகின்ற பரவையாரைச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அடையும்பொருட்டுத் தூது போனவராயும்—இரவி தனஞ்சயன் திங்கள் அம் கண்ணன் - சூரியனும் அக்கினியும் சந்திரனுமாகிய அழகிய கண்களையுடையவராயும்—எழில் கரும் பயிரவி தனம் புணரும் மருதூரன் - அழகையுடைய கரிய உமாதேவியாருடைய முலைகளைப் புணர்கின்ற மருதூரையுடையவராயுமுள்ள சிவபெருமானுடைய—இணை அடியை இர - இரண்டுதிருவடிகளையும் இரப்பாயாக—விதனங்கள் அறுத்து உயிர் வாழ்கைக்கு - துயரங்களையொழித்து உயிர்வாழ்தற்பொருட்டு,—என் நெஞ்சமே - என்மனமே. எ - று (எச)

என்னாவருந்தக்கழுநீர்கிடங்கெங்குமீன்கறவை
யென்னாவருந்தும்லர்மருதூருறையீசநம
வென்னாவருந்தமிழாற்றுதிப்பேனபயனெய்துவதிங
கென்னாவருந்தனமைவல்லியமாவுனக்கென்னிடத்தே

(இ - ள்) என் நா வருந்த - என்னுடைய நாக்கு வருந்தும்படி—கழுநீர் கிடங்கு எங்கும் ஈன் கறவை என் ஆ அருந்தும் மலர் மருதூர் உறை ஈச நம என்று - செங்கழுநீரையுடைய குளமெங்கும் ஈன்ற கறவையென்பப்படும் பசுக்கள் உண்கின்ற பூக்களையுடைய மருதூரின்கண் எழுந்தருளியிராநின்ற சிவபெருமானே வணக்கம் என்று—அரும் தமிழால

துதிபபேன - அருமையாகிய தமிழினலே துதிபபேன,— ஆ வல இயமா - ஆ வலிய இயமனே,—எனனிடதது வருந தனமை உனககு இஙகு ·எயதுவது பயன் என - எனனிடத்து வருநதனமையினலே உனககு இஙகே வருவதாகிய பயன யாது! எ - று (எரு)

இடததேயுமையைவைததோனமருதூருறையெநதைவனம
யிடததேயுமைவணணனையுதைததோன வெறபிணிஙஙனெ
ளிடததேயுமைவரபபெறறதுநனறியினறேநதியமுத [நக
திடததேயுமையவிடையதிபாரவிளமுலைககே

(இ - ள) இடததே உமையை வைததோன - இடபபாகததிலே உமாதேவியாரை வைததவரும—மருதூா உறை எநதை - மருதூரினகண எழுநதருளியிருககினற எமது பிதாவும—வல மயிடததுஏயும மை வணணனை உதைததோன வெறபின - வலிய எருமைககடாவினமேலே பொருநதிய கருநிறததையுடையவனகிய இயமனை உதைத்தவருமாகிய சிவபெருமானுடைய மலையினகணணே—இஙஙன எஙகளிடததே உமை வரப பெறறது நனறி - இபபடி எஙகளிடததே உமமை வருமவணணம பெறறது நனமையாம,—இனறு எநதிய முதது அதிபாரம இளமுலைககு இட - இபபொழுது (நீா கையுறையாகத) தாஙகிய முததுமாலையை அதிகபாரததையுடைய இளமையாகிய தனஙகளினிடதது அணிய—ஐயம இடை தேயும - (உணடோ இனறோ எனனும) ஐயததையுடைய இடையானது தேயநதுவிடும எ - று. [பாஙகி கையுறைமறுததல] (எசு)

முலையமபுலவிறைபஙகாகஙகாளாமுதனமருதூா
முலையமபுலகஙகொளினுஙகுனறுமனறனமொயகுழனின
முலையமபுலவிகெடததழுவேமதனமூனறமபெய்தான
முலையமபுலவுமினியாவிநீலமுடிததிடுமே.

(இ - ள்.) மூலே அம புலம இறை பஙகா - முலலே நில தது்கருத தலேவராகிய விடடுணுவைப் பாகததிலுடையவ ருமம—கஙகாளா - முழுவெலுமபையணிந்தவருமாகிய சிவபெ ருமானுடைய—முதல மருதூரா - முதனமையாகிய மருதூரின கணணே,—முலே அமபு உலகம கொளினும குனறு மனறல் மொய குழல - கறபானது சமுததிரசலம உலகததைககொள ளினும அழியபபெறுத மணததையுடைய நெருஙகிய அளக ததையுடைய பெணணே,—நின முலே அம புலவி கெடத தழுவேம் - உன்னுடைய தனஙகளே அழகிய புலவி நீஙகும வணணம அணேகினறிலேம,—மதன மூனறு அமபு எய தான - மனமதன (தாமரை சூதம அசோகமென்னும முதன) மூனறு பாணஙகளேத தொடுததான,—முலே அமபு உலவும - முலலேயாகிய (நானகாம) பாணம (வநது) உலவுகினறது,— இனி நீலம ஆவி முடிததிடும - இனி நீலோறபலமாகிய ஐந தாமபாணம உயிரைக கொன்றுவிடும எ - று [தலேவன தலே விகருத தன வருததஙகூறல] (எள)

முடியப்படுவலேவீசுமபரவவெமமுபபுரவா
முடியபபடுகணேதொடடவனேமருதூரமுனனேய
முடியபபடுபுலிததோலரைமேவுமுதலவவெனனே
முடியப்படுபிறவிககடலவீழமுனிநதனேயே.

(இ - ள்.) முடியபபடு வலே வீசும பரவ - முடியபபடட வலேயை வீசுகினற பரவரே,—வெம முபபுரவா முடியபபடு கணே தொட்டவனே - கொடுமையாகிய முபபுரஙகளேயுடை யவசுரா இறக்குமபொருடடுக கொலகினற அமபை எயத வரே,—மருதூர - மருதூரையுடையவரே,—முனனேய-அநா தியாயுள்ளவரே,—அபபு முடி ஆடு புலித தோல அரை மேவு முதலவ - கங்கைநீா முடியிலும் கொலகினற புலிததோல அரையிலும் பொருநதிய முதல்வரே,—எனனே முடியப் படு

பிறவிக் கடல் வீழ முனிந்தனை - என்னை முழுமையும் அழுந்துகின்ற பிறவிக்கடலிலே விழும்வண்ணம் கோபித்தீர். எ - று

முனியாயமானுடாக்காவந்தகனைமுனிந்தவனே
முனியாயமானதமிழ்மருதூருறைமுக்கண்ணினை
முனியாய்மாலையனென்றேத்துகைக்கன்புமுற்றுவித்து
முனியாயமாநிலத்திற்பிறவாமைநம்முன்வினையே.

(இ - ள்) முன் நியாயம் மானுடாக்கு ஆ அந்தகனை முனிந்தவனே - முன்னே நியாயத்தையுடைய-மனிதருக்காக இயமனைக் கோபித்தவரே,—முனி ஆயம் ஆன தமிழ் மருதூர் உறை முக்கண் - அகத்தியமுனிவரது பேருகிய தமிழை யுடைய மருதூரின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மூன்றுகண் களையுடையவரே,—நின் முனி யாய அம்மால் ஐயன் என்று ஏத்துகைக்கு - உம்மைச் சிந்தித்து மாதாவே அந்த விட்டுணு வுக்குப் பிதாவே என்று துதிக்கும்பொருட்டு—அன்பு முற்று வித்து - அன்பை முதிர்வித்து,—அம் மா நிலத்தில் பிறவாமை- அழகிய பெரிய பூமியின்கண்ணே(அடியேங்கள் இனிப்) பிற வாமைப்பொருட்டு—நம் முன் வினை முனியாய - நமது முன் னைவினையைக் கோபித்தருளும் எ - று. (௭௧)

வினையகலவித்தென்னையாண்டிடவேண்டும்விரைமலர்க்கா
வினையகலவித்தகக்கண்ணிபங்காநடமெய்ப்பயில
வினையகலவித்தன்மாதாக்குமோகம்விளைத்தருள்க
வினையகலவித்தலைவாமருதூராளும்மிடற்றவனே.

(இ - ள்) வினை அகலவித்து என்னை ஆண்டிட வேண்டும் - வினைகளையொழிவித்து என்னை ஆண்டருளவேண்டும்,— விரைக் காவி மலர் நை அகல வித்தகம் கண்ணி பங்கா - மணத்தையுடைய கருங்குவளைமலர் தளர்ப்பெற்ற அகன்ற சதுரப்பாட்டையுடைய கண்களையுடைய உமாதேவியாருடைய பாகரே,—நடம் மெய் பயில் அவிநய - கூத்தின்கண்ணே

திருமேனியிலே பயிலாநின்ற அபிநயங்களையுடையவரே,— கலவி தனம மாதாககு மோகம விளைததருள கவின் ஐய - மலை யைபபோலும பருமையாகிய முலைகளையுடைய பெணகளு ககு மோகததை விளைவிததருளிய அழகையுடைய ஐயரே,— கலவித தலைவா - கலவிககுத தலைவரே,—மருதூா மை மிடற றவனே - மருதூரினகண எழுநதருளியிருககினற கரிய கழு ததையுடையவரே. எ - று (அ0)

அவனியமபாரழலகாலவிசுமபாயெஙகுமானவனே
யவனியமபானமுபபுரமெரிததாயதெனனணிமருதூ
ரவனியமபாவிததெனைவாவெனவடாததநதகனு
மவனியமபாமுனருளபுரியாயுனனடைககலமே

(இ - ள) அவனி அமபு ஆா அழல கால விசுமபு ஆய எஙகும ஆனவனே - பூமியும நீரும நிறைநத அககினியும காறறும ஆகாயமுமாய எஙகுமாயவரே,—அ வனி அமபால முபபுரம எரிததாய - அநத அககினியாகிய அமபினலே முப பரஙகளையும எரிததவரே,—தென அணி மருதூர - அழகிய அலஙகாரததையுடைய மருதூரையுடையவரே,—அநதகன ஆம அவன எனை அணியம பாவிதது அடாதது வா என இயம பாமுன அருள புரியாய - இயமனுகிய அவன எனனை வேறு கப பாவிததுப பொருதது வாவெனறு சொலலாமுன அருள் செயயும—உன அடைககலம - உமககடைககலம எ - று ()

கலஙகாமனநதநதுகூறறுவனரோறறிடுஙகாலததடைக
கலஙகாமனநதநதருமருதூரையகஞசததனப
கலஙகாமனநதமுராரிதொழுஞசிவகாமமெனுங
கலஙகாமனநதவிழிததவனேகறைககநதரனே

(இ - ள) கூறறுவன தோறறிடும காலதது அடைக்க லம - இயமன்ரோனறுமபொழுது (உமககு) அடைககலம,— கலஙகா மனம தநது கா - அஞசாத மனததைத தநது காதத

ருளும், —மன் நந்து அம் தரு மருதூர் ஐய - நிலைபெற்ற சங்கு களை நீர் தருகின்ற மருதூரினகணெழுந்தருளியிருக்கின்ற பிதாவே,—கஞ்சத்தன் பகல் அம் கா மன் நந்தம் முராரி தொழும் சிவ - பிரமனும் சூரியனும் அழகிய கற்பகக்காவுக்கர சனுகிய இந்திரனும் நம்முடைய விட்டுணுவும் வணங்குகின்ற சிவனே,—காமம் எனும் கலம் காமன் நந்த விழித்தவனே - காமமெனப்படும் ஆபரணத்தையுடைய மன்மதன் கெடும்வ ண்ணம் விழித்தவரே,—கறைக் கந்தரனே - கரிய கழுத்தை யுடையவரே எ - று (௭௨)

கந்தரவையனயன்மாலென்றிந்துகணபதிவேற்
கந்தரவையன்புகழ்மருதூரகரியதிருக்
கந்தரவையம்புகுந்தவனேமதன்காயங்கன
கந்தரவையம்பெய்தாலுய்யுமோவென்றன்காதலியே.

(இ - ள) கந்தரம் வையன் - மேகமாகிய வாகனத்தை யுடைய இந்திரனும்—அயன் மால - பிரமனும் விட்டுணுவும்— என்று இந்து - சூரியனும் சந்திரனும்—கணபதி வேல் கந்தா அவ ஐயன் புகழ் மருதூர - விநாயகக்கடவுளும் வேலாயுதத் தையுடைய முருகக்கடவுளும் அவ்வையனரும் புகழுகின்ற மருதூரையுடையவரே,—கரிய திருக் கந்தர - கரிய அழகிய கழுத்தையுடையவரே,—ஐயம் புகுந்தவனே - பிக்ஷைபுகுந் தவரே,—மதன் காயம் கனகம் தர ஐயம்பு எய்தால - மன்ம தன் உடம்பு பொன்போலுந்தேமலைத் தரும்வண்ணம் ஐந்து பாணங்களையுந் தொடுத்தால,—என் தன் காதலி உய்யுமோ - என்னுடைய தலைவி உயவாளா' எ - று [தலைவன் முன்னிலை யாகப் பாங்கி கூறல.] (௭௩)

காதலையானின்னடியேவணங்கக்கருதுகின்ற
காதலையானின்னந்தீரகிலனகாணினிக்காலனென்மேற

காதலையானினபுறநதோறறிமாறறிககரையரமபைக
காதலையாநிறகுநதெனமருதூரவெனகணமணியே.

(இ - ள.) கா - காததருளும,—தலையால நின அடியே வணஙகக கருதுகினற காதலை யான இனனம நீஙகிலன - தலையினுலே உமமுடைய திருவடிகளையே வணஙகுமபொருடடு நினைககினற ஆசையை நான இனனமும நீஙகுகினறிலேன;—இனிக காலன எனமேல காதலை - இனி இயமன எனமீது பொருதலை—ஆனின புறம தோற்றி மாறறு - இடபததின முதுகிலே தோனறி நீககியருளும;—இககு அரை அரமபைக கா தலையா நிறகும தென மருதூர - கருமபுகளையுரிஞசுகினற வாழைகளையுடைய சோலைகள முதனமையாய நிற்கினற அழகிய மருதூரையுடையவரே,—என கணமணியே - எனனுடைய கணமணியே. எ - று. காண அசை. (அ௪)

கணடீரவநதஙகுகாடடிருவீருஙகதிாமறைவுங
கணடீரவநதனிபோவதிஙகேதஙகிககாலையிறபோங
கணடீரவநதமொழிபஙகனைதெனனஙகாமருதூரக
கணடீரவநதனைசெயதூாபுகுமினகவலையறறே.

(இ - ள.) கணடீரவம தஙகு காட்டு - சிஙகம் இருககினற காடடிலே—இருவீரும கதிா மறைவும கணடீா-நீஙகளிருவீரும சூரியனுடைய அஸதமயனததையும கண்டீாகள;—தனி போவது அவம - தனியே போதல வீணுகும;—இஙகே தஙகிக காலையில போம - இவவிடததே இருநது காலையிலே போஙகள,—கணடு ஈர வநத மொழி பஙகனை - கறகணடை வெலலுமவணணம தோனறிய சொலலையுடைய உமாதேவியாருடைய பாகராகிய சிவபெருமானை—தெனனஙகா மருதூரககண - தென்னஞசோலைகளினுலே சூழப்பபடட மருதூரினிடததே—தீர வநதனை செய்து - (வருததந) தீர வழிபாடு

செயது—கவலை அறறு ஊா புகுமின - கவலை நீங்கி ஊருக்குப போஙகள. எ - று [விருநது விலககல] (அரு)

வலையமபரிகருஙகடற றுறைவாகறைவாளரவ
வலையமபரிகருமபுயததிறகொணடாயமருதூரரசே
வலையமபரிகுமிசையேயசையமதுரைவநதாய
வலையமபரிகுவிலவாஙகினுணடோவெனமகட்குயிரே.

(இ - ள) வலை அமபு அரிகரும கடற்றுறைவா - வலையினுலே சலததிலே (மீனை) அரிககினற பரவவுருககொணடவரே,—கறை வாள அரவம வலயம பரிகரும புயததில கொணடாய் - நஞ்சையுடைய ஒளிபொருநதிய பாமபாகிய வாகுவலயததைத தாஙகாநினற புயததிலேகொணடவரே,—மருதூா அரசே - மருதூருக்கு நாயகரே,—வலயம பரிகுமிசையே அசைய மதுரை வநதாய - வலலயம குதிரையினமீது அசையுமவணணம மதுரையினகண் எழுநதருளிவநதவரே,—வல ஐயமபா இககு வில வாஙகின் - வலிய ஐநதுபாணஙகளையுடைய மனமதன கருப்புவிலலை வளைககின—என மகட்கு உயிா உணடோ - எனனுடைய மகளுககு உயிருண்டோ. எ - று. [செவிலியிரஙகிக கூறல] (அசா)

மகவானரமபையாசநதிரசூரியாமாமுனிவோா
மகவானரமபுவிபோற்றுஙகவுரிமருவியவா
மகவானரமபுயனமாயோனெருஙகமருஙகிறகொணட
மகவானரமபையஙகாமருதூாகசொனறைமாலையரே

(இ - ள.) மகவான - இநதிரனும—அரமபையா - தேவமகளிாகளும—சநதிர சூரியா-சநதிர சூரியாகளும—மா முனிவோா - பெரிய முனிவாகளும—மகம வானா - யாகததினவிருபபையுடைய தேவாகளும—அமபுவி போறறும-பூமியிலுளளவாகளும துதிககினற—கவுரி மருவிய வாமம கவானா - உமாதேவியாா பொருநதிய இடததொடையையுடையவா—

அம்புயன் மாயோன நெருங்க மருஙகில் கொணட மகவான - பிரமாவையும விடடுணுவையும நெருஙகும வணணம இரணடு பககததினும் கொணடருளிய ஒளியையுடையவா—அரமபை 'அம கா மருதூாக் கொனறை மாலேயா - வாழைசசோலேகளி ஞலே சூழப்பட்ட மருதூரினகணெழுநதருளியிருககினற கொனறைமாலேயையுடையவராகிய சிவபெருமான. எ-று. ()

மாலேயமபோருகநோககுஙகணணுனேமதியஙகொனறை
மாலேயமபோருகநதோறுநதரிததுமனருடியைபபுன
மாலேயமபோருகநதந்நாளிரணியனமாாபகழநத
மாலேயமபோருகஞசூழமருதூரனேவநதிபபனே.

(இ - ள்.) மால ஐயமபோா உக நோககும கணணுனே - மயககததைச செயகினற ஐநதுபாணஙகளேயுடைய மன்ம தன பொடியாகுமவணணம பாாததருளிய கணணேயுடைய வருமம—மதியம கொனறை மாலே அமபு ஓருகநதோறும தரி தது மனறு ஆடியை - சநதிரனேயும கொனறைமாலேயையும கஙகைநீரையும ஓரோருகநதோறும அணிநது கனகசபையி னகணனே நிருததஞசெயபவருமம—புல மாலே அம போா உகநது அநநாள இரணியன மாாபு அகழநத மால ஐ - புலவிய மாலேபபொழுதினகண அழகிய போரை மகிழநது அநநா ளிலே இரணியனுடைய மாாபைப பிளநத விடடுணுவுககுக கடவுளுமம—அமபோருகம் சூழ் மருதூரனே - தாமரைமலாகள சூழநத மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானே—வநதி பபன - (யான) வழிபடுவேன. எ - று (அஅ)

வநதிககுமாதரபததாஙிததததனமனமகிழ்நது
வநதிககுமாதரமராவதிதொழுமனனனெலலு
வநதிககுமாதரக்கன்றருநதுமமருதூரனமன
வநதிககுமாதரபபோதனுகாதெனனுளவைகுவனே.

(இ - ள.) வநதிககும ஆதரம பததா சிதத்தன - வழிபடுகினற விருபபததையுடைய அனபாகளது சிததததிலுளளவருமஂ—மனம மகிழநது வநது இககு மாதா அமராவதி தொழும மனனன - நெஞசம உவநது வநது இபபூமியினகணணே அழகையுடைய அமராவதியிலுளளவாகள வணஙகுகினற நாயகருமஂ—நெல இககும உவநது ஆ தரம கனறு அருநதும மருதூரன - நெலலேயும கருமபையும மகிழநது பசுககளும கூட்டமாகிய கனறுகளும உணகினற மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமான,—நமன வநதிககும மா தரம போது அணுகாது - இயமன நோய் செய்கினற பெரிய அசசததையுடைய காலததினகண அணுகாதவணணம,—எனனுள வைகுவன - எனனுளளே எழுநதருளியிருபபா. எ-று. (௮௯)

வையம்புரநதரமாலஙகிவினமலேமாசுணநாண
வையமபுரநதராவானவாபாகயனமாமறையி
வையமபுரநதரமாறபபடைததனாமாமதுரை
வையமபுரநதரசாணமருதூராதமவலலவமே.

(இ - ள) வை அமபு அஙகி உரம தரன மால - கூாமையும பாணமும (முறையே) அககினியும வலிமையைத தரிததவராகிய விடடுணுவுமாம,—வில மலே - வில மேருமலேயாம,—நாண மாசுணம - நாணி பாமபாம,—வையம புரநதரா வானவா - தோ இநதிரரும தேவருமாம,—பாகு அயன - சாரதி பிரமனும,—மா மறை - குதிரைகள வேதஙகளாம,—இவை அம புரம தரம மாறப படைததனா - இவைகளே அழகிய முபபுரஙகளும வலிமை நீஙகுமபொருடடுப படைததருளினா,—மா மதுரை வையம புரநது அரசாள மருதூராதம வலலவம - பெரிய மதுரையினகணணெழுநதருளியிருநது பூமியைக காதது அரசாணடருளிய மருதூரையுடைய சிவபெருமானது வலலவம இது. எ - று. (௯0)

வல்லியமாமனதளுடையானமருதூரன்வளளி
வலலியமாமனமுருகனபிதாமும்மலஙகளெனனும
வலலியமாமடுனகிழததெனனையாளுமெனமாடடினிநீ
வலலியமாமனததுணணினையாயகொலவரததினையே.

(இ - ள்.) வலலியம மா மன அதள உடையான - புலியி னது பெரிய நிலைபெறற தோலாகிய உடையையுடையவருமட-- மருதூரன - மருதூரையுடையவரும—வளளி வலலி அம மாமன-வளளியெனனும பெயரையுடைய கொடிபோல்வாளு ககு அழகிய மாமனுரும—முருகன பிதா-முருககடவுளுககுத தநதையாருமாகிய சிவபெருமான—மும்மலஙகள எனனும வலலீ அமமாமல நெகிழதது-மூனறுமலஙகளெனபபடும விலஙகுகள அழுககாவணணம பிரிதது—எனனை ஆளும - எனனை ஆணடருளுவா;—வல இயமா இனி நீ என மாடடு வரததினை மனததுள நினையாயகொல - வலிய இயமனே இனி நீ எனனி டதது வருதலை உனனெஞசிலே நினையாயபோலும். எ-று. ()

வரபபுடைககுஞசிசசடையானகுவளைமதுவொழுகி
வரபபுடைககுஞசெறுமாமருதூாவெறபமஙகைதனபால
வரபபுடைககுஞசிஙகஙகஙகுலினவாரலைவலலெழிலி [யே.
வரபபுடைககுஙகொஙகையாதலின வேணடுமெவரைவினி

(இ - ள்.) வரம அபபு உடைக் குஞசியான - மேலாகிய நீரையுடைய குஞசிசசடையையுடைய சிவபெருமானது— குவளை மது ஒழுகி வரபபு உடைக்கும் செறு மா மருதூா வெற்ப - குவளைமலரினினறும தேனொழுகி வரமபுகளையுடை க்கினற வயலகளினாலே சூழப்பட்ட பெரிய மருதூரிலுள்ள மலையையுடைய தலைமகனே,—மஙகை தன பால வரச் சிங கம புடைககும-தலைமகளிடதது நீ வரச சிஙகஙகொலலும,— கஙகுலின் வாரலை - இரவிலே வாராதொழி,—வல எழில் இவரக கொஙகை புடைககும - சூதாடுகருவியினது அழகு

செறியுமவண்ணம தனம வீஙகும,—ஆதலின இனி வரைவு வேணடும - ஆதலால இனி விவாகம வேணடும. எ - று [பாஙகிவரைவு முடுககம] (கூஉ)

இனியமனசசுதலிலலைநெஞசேமனறலாஙகமலத
தினியமனசசுதனபோறறுமபிரானமருதூரிறையா
மினியமனசசுதமபோநதிடுஙகணடனிலஙகுபொறறு
ளினியமனசசுருதிபபொருளோடுமிறைஞசுவனே.

(இ - ள.) இனி யமன நசசுதல் இலலை - இனி இயமன் விருமபுதலிலலை,—நெஞசே - மனமே,—மனறல ஈரம கமல ததின நியமன அசசுதன போறறும பிரான - மணததையு டைய குளிாநத தாமரைமலராகிய கோயிலையுடைய பிரமா வும விடடுணுவுந துதிககினற கடவுளாயும—மருதூா இறை ஆம இனிய மன் - மருதூருக்கு நாயகராகிய இனிய தலைவ ருமம—நசசு உதம போநதிடும கணடன - நஞசாகிய நீா தஙகு கினற கழுததையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய— இலஙகு பொன தாளின - விளஙகுகினற பொனபோலுந திருவடிகளிலே—இயம மன அச சுருதிப் பொருளோடும இறைஞசுவன - ஒலி பொருநதிய அநதவேதததினது பொரு ளுடனே வணஙகுவேன. எ - று. (கூங)

இறையாமலகஙகையானமருதூரனிணையடியை
யிறையாமலகமெனககணடிறைஞசுவனெனகவிபாழ்க
கிறையாமலகமகிழ்வுறப்பாடுவனிங்கியமற
கிறையாமலகணடிதநெனமேலவருவதியல்பல்லவே.

(இ - ள) இறை - கடவுளும—ஆமலம கஙகையான-பரி சுததமாகிய கஙகையையுடையவருமம—மருதூரன் - மருதூரை யுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—இணை அடியை - இரண்டுதிருவடிகளையும—இறை ஆமலகம எனக கணடு இறைஞசுவன - கையினுளள நெலலிககனிபோலத தரிசிதது

வணஙகுவேன,—என கவி பாழ்கசு இறையாமல - எனனுடைய பாட்டுககளை வீணுககிறைககாது—அகம மகிழவு உறப பாடுவன் - மனம மகிழசசியடையுமவணணம பாடுவேன,—இஙகு 'இயமறகு இறை யாம அல - இஙகே இயமனுககுச சிறுமையுடையேம நாமலல;—கணடிதது எனமேல வருவது இயலபு அலல - கணடிதது எனமீது வருதல (அவனுககு) முறையனறு. எ - று (கூச)

இயலுமிசையுமபயினமருதூரிறையினனருளா
லியலுமிசையுமபரிசநினறேஙகிடலெயதவிவ
ணியலுமிசையுமிதுமுடிபபாயிஙகுபபோலவெஙக
ளியலுமிசையுமபாதமபதிநீயுமிருநதிடவே.

(இ - ள) இயலும இசையும பயில மருதூர இறை இன அருளால - இயறறமிழும இசைததமிழும பயிலாநினற மருதூரினகணணெழுநதருளியிருககினற சிவபெருமானது இனிய கருணையினாலே - இசையும பரிசம இயலும - (நீ) உடனபடும் பரிசம பொருநதும்;—நினறு ஏஙகிடல - நினறு இரஙகாதே—இவண இயலும இசையும எயத-இவவுலகததிலே ஒழுககமும கீரததியும அடையுமபொருட்டுமே—இஙகுபபோல எஙகள இயலும நீயும மிசை உமபாதம பதி இருநதிட - இஙகே போல எஙகள பெணணும் நீயும மேலுளள தேவருலகததிலும வாழுமபொருட்டுமே—இது முடிப்பாய - இவவிவாகததை முடிககககடவாய. எ - று [வரைவெதிரகோடல] (கரு)

இருவருமபனனமலாவாவியிறசெலினீாஙகழுநீ
ரிருவருமபனனநினகணகணடுவாடுமிருளெனககு
ளிருவருமபனனநெருஙகியகாவிலியானசெலவனீ
யிருவருமபனனகபபூணமருதூரனெழிலவரைககே

(இ-ள) இருவரும மலா பனன வாவியில் செலின-நாமிருவரும பூககளைக் கொயயுமபொருட்டு வாவியிலே போவே

மாயின,—சாம் கழுநீர் இரு அருமபு அனன நின கண கணடு வாடும - குளிாமையாகிய குவளையினது பெரிய அருமபுகள (தமமைப)போனற உனனுடைய கணகளைக கணடு வாடும;—இருள எனக குளிரு வரும பனனம நெருஙகிய காவில யான செலவன - இருளெனறு சொலலுமவணணம குளிாமை வருகினற இலைகள நெருஙகிய சோலையிலே நான போவேன,—நீ இரு - நீ (இஙகே) இரு,—அரும பனனகம பூண மருதூரன எழில வரைககு - அரிய பாமபாகிய ஆபரணததையணிநத மருதூரையுடைய சிவபெருமானது அழகையுடைய மலையினிடதது எ - று. [பாஙகி தலைவியைக குறியிடததுயததுநீஙகல.]

வரைவிலஙகையனறனதஞசெழுததுமறநதிருநத
வரைவிலஙகையனமருதூரனவெறபினவடிவிதெனன
வரைவிலஙகையநதருஞசிறறிடைசசிககுமனனறகுமிவ
வரைவிலஙகையனறடாததானுநதேவியுமானினவே

(இ - ள) வரை வில அம கையன - (மேரு) மலையாகிய விலலையேநதிய அழகியகையையுடையவரும—தனது அஞசு எழுதது மறநது இருநதவரை விலஙகு ஐயன - தமமுடைய பஞசாக்ஷரததை மறநதிருநதவாகளை விலககுகினற கடவுளும—மருதூரன வெறபின - மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய மலையினகணணே—இது எனன வடிவு-இது எனன அழகு'—வரைவு' இல - 'பிரிவிலலை,—அஙகு ஐயம தரும சிறு இடைசசிககும மனனறகும - அஙகே ஐயததைத தருகினற சிறிய இடையையுடைய தலைமகளுககும தலைமகனுககும—இவவரைவு இலஙகை அனறு அடாததானும தேவியும மானின - இமமணம இலஙகையை அநநாளிலே பொருதவனாகிய இராமனையும (அவனமனைவியாகிய) சீதையையும போனறன எ - று. [செவிலி நறறாயககிருவா காதலையுமறிவிததல] (கஎ)

மானததரையரைவனபுலிததோலரைவட்டறுதத
மானததரையரைதெென்மருதூரரைமாமலரோன
மானததரையரைவாழ்ததிவணஙகுமினவானததரு
மானததரையரைவைப்பரப்பாறசிவமண்டலததே.

(இ - ள.) மான அததரை - மானையேநதிய கையையுடையவருமம—அரை வல புலித தோலரை - அரையினகணணே வலிய புலிததோலையுடையவருமம—வட்டறுதத மான அதது அரையரை - (தமககு இவவளவெனறு வரையறுதத உமாதேவியார பொருநதிய சிவபபாகிய பாதியையுடையவருமம—தென மருதூரரை - தென மருதூரையுடையவருமம—மா மலரோன மா நததா ஐயரை - பெரிய தாமரைமலரிலிருககும பிரமனுககும பெரிய சஙகையுடைய விட்டுணுவுககும தநதையாருமாகிய சிவபெருமானை—வாழததி வணஙகுமின - துதிதது வணஙகுஙகள;—வானததரும மானத தரையரை அபபால சிவமணடலதது வைபபா - தேவாகளும நாணுமவணணம பூமியினுளளோரை அபபாலுளள சிவலோகததினகண இருததியருளுவா. எ - று. (௬௮)

மணடலமுணடவனகணடறியாதவனவண்டமிழ்கக
மணடலமுணடமுனிமுதனுலவாவணஙகுமையன
மணடலமுணடககாடுழககுமமருதூரனமுக
மண்டலமுணடனபுசெயநெஞசமேயஞசனமாவினைககே

(இ - ள) மணடலம உணடவன கணடு அறியாதவன - பூமியையுணடவராகிய விட்டுணுவும கணடறியாதவராயும—வள தமிழ கமணடலம முணடம முனி முதல நாலவா வணஙகும ஐயன - வளம பொருநதிய தமிழை வளாதத கமணடலததையுடைய திரிபுணடரததைத தரிதத அகததியா முதலாகிய நானகுமுனிவாகள வணஙகுகினற கடவுளாயும—மணடு அலம முணடகம காடு உழககும மருதூரன - நெருஙகிய கல

பவை தாமரைக்காட்டை உழக்குகின்ற மருதூரையுடையவ ராயுமுள்ள சிவபெருமானது—முகம மண்டலம் உண்டு - திரு முகமண்டலம உண்டு;—அன்பு செய நெஞ்சமே - அன்பு செய்வாயாக மனமே;—மா வினைக்கு அஞ்சல - பெரிய வினை களுக்கு அஞ்சாதொழி. எ - று. (சுசு)

மாவினலங்கக்கலச்செற்றமாறங்குவாமபங்கா
மாவினலங்கனிநீர்செந்நெற்பாயமருதூராமலை
மாவினலங்கவளைத்தவர்பாதம்வணங்கினார்க்கு
மாவினலங்கலங்கற்றோளிலவாழுமலாததிருவே.

(இ - ள்.) மா இனல அங்கு அகலச்செற்ற மால தங்கு வாமம பங்கா - யானையினுடைய துன்பம அங்கே ஒழியும பொருட்டு (முதலையைக்) கொன்ற விட்டுணு தங்குகின்ற இட பபாகத்தையுடையவரும—மாவின் நல அம கனி நீர செந் நெல பாய மருதூரா - மாமரத்தினுடைய நலல அழகிய பழத் தினது சாறு செந்நெறபயிர்களுக்குப பாயகின்ற மருதூரை யுடையவரும—மலை மா வில நலங்க வளைத்தவா - (மேரு)மலை யாகிய பெரிய வில்லை முடங்கும்வண்ணம வளைத்தவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—பாதம வணங்கினார்க்கு - திருவடிகளை வணங்கினவர்களுக்கு—மாவின அலங்கு அலங்கல தோளில் வண்டுகளையுடைய விளங்குகின்ற மாலையை அணிந்த புயத்தி னகண்ணே—மலாத திரு வாழும - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற இலக்குமி வாழுவள். எ - று. (௪00)

மருதூரந்தாதியுரை முற்றுப்பெற்றது

திருச்சிற்றம்பலம்.